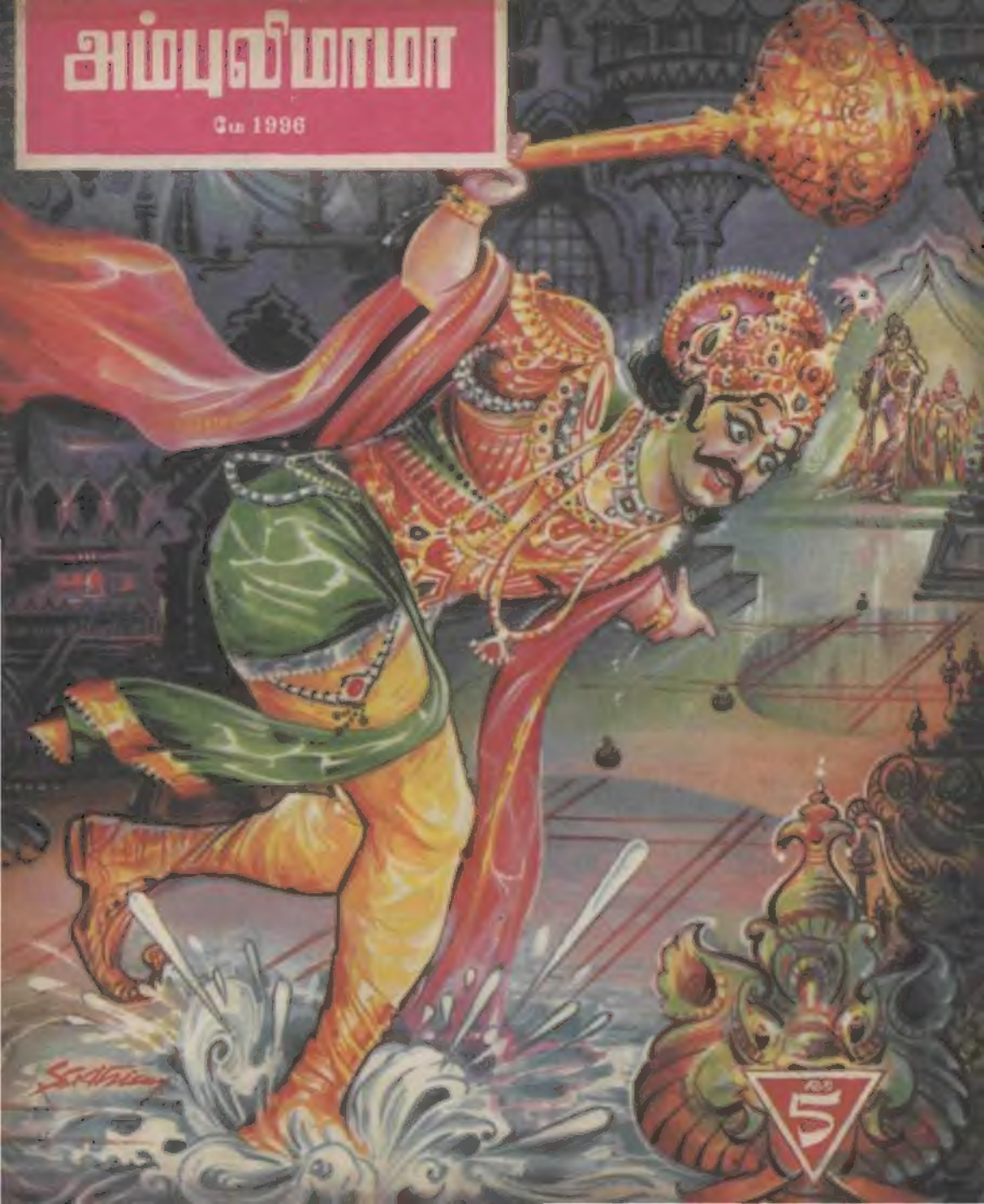


அம்புலிமாமா

மே 1996





GUESS WHO'S MY BEST
FRIEND in School?



Chelpark



CHELPAK RANGE OF PRODUCTS : WAX CRAYONS, WATER COLOUR PAINTS, PENS, PERKIL,
INK, OIL PASTELS, MOPPIES COLOUR SET, WATER COLOUR SET, GUM, etc.

CHELPAK COMPANY PVT. LTD. A-93, Industrial Estate, Rajajinagar, Bangalore - 560 044. Phone : 91-080-3351562, 3351694

இப்பொழுது விற்பனையாகிறது!

மாங்கை

மே 1996

- ☆ இந்த நிலை மாறும்
- ☆ பெண்களும் சட்ட நிழிப்புணர்வும்
- ☆ சாந்தம்பாறை மகாலட்சுமி
- ☆ மலடு நீங்க சித்த மருத்துவம்
- ☆ அழியாத அசோகவனங்கள்
- ☆ பெண்களே கயபலத்தை அறியுங்கள்
- ☆ எத்துறையிலும் பெண்கள்
- ☆ கல்யாணம் மாறிப் போச்சு
- ☆ கப்புடு பாராட்டிய சங்கீதக் குயில்
- ☆ தெரிந்த பெயர்... தெரியாத விபரம்...
- ☆ உள்ளத்தின் ஒசைகள்
- ☆ கவையான சலாட் வகைகள்
- ☆ பழமொழிகள் கூறும் நல்மொழிகள்
- ☆ பெண்கள் அன்றும் இன்றும்
- ☆ சர்க்கரை நோய் ஒரு அலசல்
- ☆ குழந்தைகளிடம் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்
- ☆ சிக்கல் சிங்கார வேலன்
- ☆ பாலாவின் நாட்டியம் ஒரு நவம்
- ☆ பெண்கள் தத்து எடுக்க
- ☆ சிறப்பு பேட்டி

- அனுராதா ரமணன்
- அட்வகேட் மாலினி கணேஷ்
- வசந்தி சுந்தரராஜன்
- Dr. இரா. கண்ணன்
- விமலா ரமணி
- லதீகா சரண்
- ரஜினி ராஜேஷ்
- படுதலம் சுதுமாரன்
- காயத்ரி
- அளிதா ரத்னம்
- அனுராதா ரமணன்
- மிரேமா ராஸ்
- கீதா தெய்வசிகாமணி
- சுவர்ணா
- Dr. மனோகரன்
- சுவாதி அமர்நாத்
- ரமணி
- சியாமளா
- நீலா கண்ணன்
- ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸ்வாமிகள்

மற்றும் ஏராளமான வீட்டுக் குறிப்புகள், வண்ணக் கோலங்கள்

மணமக்கள் தேவை விளம்பரங்கள், ராசி பலன்கள்.

அதிக பக்கங்களுடன்!
புதிய பொலிவுடன்!!

விலை ரூ. 9/-

இந்த கோடானுகோடி ஆண்டு புராதன



FREE
Rasna®



SCARE
Game



கொடிய விலங்குகளை பயமுறுத்தி துரத்துங்கள்.



உங்கள் விருப்பத்திற்குள்ளான 11 நறுமணச் சுவைகள் கொண்ட ரஸ்னாவை மேலும் பரவசமடைய செய்யுங்கள். ரஸ்னா ஸாஃப்ட் ட்ரிங்க் காள்சென்ட்ரேட் ஸ்டான்டர்ட் பேக்குகளின் மேல் அச்சடிக்கப்பட்ட 5 ரஸ்னா டைனோ ஸ்கேர் கேம் உப்பங்களை சேகரித்து பரவசமூட்டும் இவ்வச டைனோ கேமைப் பெறுங்கள். ஆகையால் இப்போது "ஐ வல் யு ரஸ்னா" என்று சொல்வதற்கு உங்களுக்கு மேலும் பல காரணங்கள் உள்ளன.

- இச்சுவையினறியும் பேக்குகள் கிடைக்கின்றன.
- இச்சுவை 31 ஆகஸ்ட் 1996 வரை நடப்பிலிருக்கும்.



முதன் முதலாக பரீட்சித்து பார்ப்பதற்கான திட்டம்

வெள்ளை புள்ளி



18 வருடங்களாக தொடர்ந்த பரீட்சையினால், வெள்ளைத் தழும்புக்கான சிகிச்சையில் வெற்றி கிடைத்துள்ளது. இது எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது என்றால் சிகிச்சையை ஆரம்பித்த உடனேயே, 38 மணி நேரத்தில் தழும்பின் நிறம் மாறக்கொடங்கி, கூடிய சீக்கிரத்தில் தழும்பு உண்டாவதற்கான காரணங்களை அழித்து, தோலின் நிறத் தோடு நிரந்தரமாக சேர்ந்து விடுகிறது. இப்போது விளம்பரத்திற்காக, நீங்கள் முதன்முதலாக பரீட்சித்து பார்ப்பதற்காக 7 நாட்களுக்கான மருந்து இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் நீங்கள் பரீட்சித்து பார்த்து குணத்தை அறியலாம். திருப்தி ஏற்பட்டால் மட்டுமே சிகிச்சையை தொடரலாம். அதனால் மனம் தளர்ந்த வியாதிஸ்தரும், வேறு சிகிச்சை பெறும் வியாதிஸ்தரும் இந்த திட்டத்தின்பலனை அடையலாம். வியாதிஸ்தரின் வயது, வியாதிபாதிக்கப்பட்ட இடம், வியாதி எவ்வளவு நாட்களாக உள்ளது என்பனவற்றையும் கண்டிப்பாக எழுதி அனுப்பவும்.

முடி உதிர்தல் / நரைத்தலுக்கு சிகிச்சை



தலைமுடி உதிர்வதற்கோ தலைமுடி நரைத்தலுக்கோ கவலைப்பட வேண்டாம். பழைய ஆயுர்வேத பத்தகத்தில் எழுதப்பட்ட மிகச் சிறந்த கூட்டு முறைப்படி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்ட மருந்து கலவை உபயோகிப்பதால் தலைமுடி உதிர்்தல் அல்லது நரைத்தல் முதலியவை முடியின் வேர்களில் இருந்து தடை செய்யப்படுகிறது. இந்த பகுதியில் புதிய முடி வளர்ந்து நரைத்த முடி கருமை நிறமாக மாறுகிறது. அது உங்கள் மூளையை குளிர்ச்சியாகவும் நினைவு சக்தியைக் கூர்மையாகவும் ஆக்குகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் முடியின் வியாதி, எவ்வளவு நாட்கள் உள்ளது என்பதை விவரமாக எழுதவும், சிகிச்சை முறை மற்றும் ஆலோசனைக்கு எழுதுங்கள். சிகிச்சை விலை ரூ. 100/- மட்டும்.

SHYAM AYURVED BHAVAN

(SB-3) P.O. Katrisarai (Gaya) - 805 105 Ph. 06112 - 74311



அம்புலிமாமா

திறவுகண்: 'சக்கரபாணி' திருவா ஆசிரியர்: நாகிரெட்டி

சுயமாக வேலை செய்யுங்கள்!

சுதந்திரம் அடைந்து ஐம்பது ஆண்டுகளான இந்தக் காலத்தில் பல அரசாங்கங்கள் புதிதாகப் பல பள்ளிக்களையும் கல்லூரிகளையும் பல்கலைக் கழகங்களையும் நமக்கு அளித்தன. கல்வித் திட்டத்தில் பல புதிய விஷயங்களையும் சேர்த்தன.

இந்த வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப வேலை வாய்ப்புகள் உருவாகவில்லை. படித்து வேலை கிடைக்காமல் இருப்பவர்களே இப்போது அதிகம். இந்த நிலை எல்லா நாடுகளிலும் உள்ளது.

அண்மையில் கூடிய ஒரு மாநாட்டில் படித்து பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் வேலை இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அவரே வேலை செய்யக் கூடாதா? அரசாங்கத்தையும் பெரும் நிறுவனங்களையும் நம்பி இராமல் படித்தவர்கள்தாமே சுயமாகத் தொழில் புரிய வேண்டும். படித்து வேலைக்காக அலைபவர்கள் இது பற்றிச் சிந்திப்பார்களா?

மதிமுகம்: 98

மே 1998

புள்ளிகை: 5

தனிப்பிரதி: ரூ. 5.00

வருட சந்தா: ரூ. 60.00





அம்புலிமாமா

மாதாமாதம் கதைகள் வாயிலாக இந்திய நாட்டின் கடந்த கால, தற்கால மேன்மையை விவரிக்கிறது.

வண்ணப்படங்கள் அறுபத்து நான்கு பக்கங்களிலும் மினிர், புராணங்கள், பழங்கதைகள், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள், பெரியோர்களின் வாழ்க்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அற்புதக் கதைகளையும் மேலும் சீரிய கற்பனைக் கதைகளையும் இன்றைய நிலைக்கு ஏற்ப அளிக்கிறது.

11 மொழிகளிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் கூட வெளிவருகிறது.

சத்நா விவரங்களை அறிய முகவரி:

டாக்டர் ஏறுச்சி, 188 என்.எஸ்.கே. சாலை, சென்னை-600 026

செய்திகளும் தகவல்களும்:

நெருங்கிய தொடர்பு

ஆஸ்திரேலியாவில் மார்ச் 2ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் ஜான் ஹாவர்ட் புதிய பிரதமரானார். அவர் அப்பதவியை ஏற்றபின் தெற்கு ஆசியாவில் வலிமைமிக்க நாடாக ஆகிவரும் இந்தியாவுடன் நெருங்கிய தொடர்பு, வைத்துக் கொள்ளப் போவதாக அறிவித்தது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம்.

ஆஸ்திரேலியா 'லேபர் பார்ட்டி'யின் ஆட்சியில் இருந்தபோது ஜான் ஹாவர்ட் 13 ஆண்டுகாலம் எதிர்க்கட்சி யான லிபரல் - நேஷனல் கட்சியில் இருந்தார். இக்கட்சிக்கு தற்போது 148 பிரதிநிதிகள் கொண்ட சபையில் 90 இடங்கள் கிடைத்தன. லேபர் பார்ட்டிக்கு 50 இடங்களே கிடைத்தன.

கிரிக்கெட் விளையாட்டிற்குப் பெயர் பெற்றவர்கள் ஆஸ்திரேலியர்கள். லேபர் பார்ட்டியின் பால்கீரீடிங் தலைமையிலுள்ள நீண்ட கால ஆட்சியை மக்கள் மாற்ற விரும்பினார்கள். இந்த மாற்றம் அயல் நாட்டுக் கொள்கையாலோ அல்லது பாதுகாப்பு பற்றியோ ஏற்படவில்லை. தலைமை மாற்றத் தோடு தொழிற்சங்க ஆதிக்கத்தையும் மட்டுப் படுத்த மக்கள் விரும்பினார்கள். தொழிலாளிகளும் முதலாளிகளும் தம் தகராறுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முயலும் போதெல்லாம்

இத்தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் தலையிட்டுத் தம் இஷ்டப்படி நிபந்தனைகளை விதிக்கலானார்கள். இதனால் ஒழுங்கு கட்டுப்பாடு ஆகியவை தொடர்பாக முதலாளிகள் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் நிலை உருவாகியது.

லிபரல் நேஷனல் கட்சி தொழிற் சங்கத் தலைவர்களின் தலையீடு இல்லாமல் தொழிலாளிகளும் முதலாளிகளும் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளும் கான்ட்ராக்ட் முறையைக் கொண்டு வருவதாக வாக்களித்தது. இதை அந்த இருதரப்பினரும் ஏற்றனர்.

கீடிங் அரசாங்கம் அரசியல் அமைப்பை



எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்த தால் பிரிட்டனிலிருந்து சற்றுத் தள்ளியே இருந்தது. பிப்ரவரி 16ல் ஆஸ்திரேலியாவின் 22வது கவர்னர் ஜெனரலாக சர் வில்லியம் டீன் பதவி ஏற்றார். அவர் ஒலிம்பிக் போட்டிகள் ஆஸ்திரேலியாவில் நடக்கும் என அறிவித்தார். கீடிங்கும் தேர்தல் பிரசாரத்தில் அதையே கூறினார்.

ஜான் ஹாவர்ட் வழக்கறிஞர். ஐம்பத்தாறு வயதானவர். 1983ல் மால்கம் பிரேஜர் அமைச்சரவையில் நிதியமைச்சராக இருந்தவர். இவர் அக்டோபர் மாதத்தில் நம் நாட்டிற்கு வரவிருக்கிறார்.

1944ல் நம் நாட்டிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவில் உயர்கல்வி பெற 1200 மாணவர்கள் சென்றனர். சென்ற ஆண்டில் 2500 மாணவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். இனி நம்நாடும் ஆஸ்திரேலியாவும் மேலும் நெருங்கிய தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ளும் என எதிர்பார்க்கலாம்.



சீர்தூக்கிப் பார்!

சுந்தரமும் மூர்த்தியும் ஒரே ஊரில் இருப்பவர்கள். சுந்தரம் எந்த வேலையையும் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிப்பவன். ஆனால் மூர்த்தியோ ஒரு சிறு வேலையைக் கூடச் சரியாகச் செய்யத் தெரியாதவன். இதனால் ஊரார் மூர்த்தியிடம் "நீ சுந்தரத்தைப் போல ஒரு வேலையில் முழுகவனம் செலுத்துவது இல்லை. ஒரு வேலையைச் செய்து முடிக்க முழுகவனம் தேவை" என்று கூறி வந்தார்கள்.

ஒருநாள் அந்த ஊருக்கு ஒரு சன்னியாசி வந்தார். அவர் மிகுந்த சக்திவாய்ந்தவர் என ஊரில் பலரும் பேசிக் கொண்டார்கள். அவரும் ஏதேதோ அதிசயங்களைச் செய்து காட்டி ஊராரிடம் நிறைய காணிக்கை கேட்டுவாங்கிக் கொண்டிருந்தார். ஊராரும் அவர் கேட்ட காணிக்கையைக் கொடுத்து வரலானார்கள்.

சுந்தரத்திற்கு அந்த சன்னியாசி மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டது. உண்மையான சன்னியாசியானால் மக்களிடம் ஏன்பணம் கேட்க வேண்டும் என்று அவன் தன் நண்பர்கள் சிலரிடம் கூறவே அவர்களும் "நீ அவனைக் கபட சன்னியாசி என நிரூபி" என்றனர். அவனும் சில நாட்களுக்குள் நிரூபிப்பதாகக் கூறினான்.

மூர்த்திக்கும் சன்னியாசி மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டது. சுந்தரம் அவனைக் கபட சன்னியாசி என ஊராருக்கு நிரூபிப்பதற்கு முன் தானே அப்படி நிரூபித்துக்காட்ட வேண்டுமென்று அவன் எண்ணினான். அதனால் ஒருநாளிரவு அந்த சன்னியாசி தங்கி இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றான். அப்போது அந்த சன்னியாசி குறட்டை விட்டு தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். மூர்த்தி அவரது மீசையையும் தாடியையும் பார்த்தான். அவை போலியானவை

என்று அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டது.

அவன் அந்தப் பொய்த் தாடியையும் மீசையையும் பிடித்து பலமாக இடித்தான். அவை கையோடு வந்து விட்டன. அப்போது சன்னியாசி விழித்து எழ வே ழுமர்த்தி தாடி, மீசையுடன் அங்கி நுந்து சட்டென ஓடி விட்டான்.

பறுநாள் அந்த சன்னியாசி ஊர்க்காரர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் ழுமர்த்தி வந்து "இவன்கூட சன்னியாசி. தேற்றிவடி இவனது பொய்த் தாடியையும் மீசையையும் நான் எடுத்து வந்து விட்டேன்" என்றான். அது கேட்டு அங்கு நந்தோர் கையோடு கச்சரித்தனர். ஏனெனில் சன்னியாசியின் முகத்தில் தாடியும் மீசையும் இருந்தன. ழுமர்த்தியும் அவை இருப்பது கண்டு திகைத்தான்.

ஆனாலும் அவன் "தேற்றிவடி இவன் முகத்தில் ருந்த தாடியையும் மீசையையும் நான் எடுத்து வந்தேன். இப்போது அவை என் தோளில் கொங்கும்பையில் தான் உள்ளன இப்போது இந்த சன்னியாசியின் முகத்தில் இருப்பவையும் பொய்த் தாடியும் மீசையுமே. அவற்றையும் இப்போதே எடுக்கிறேன்" என்று கூறிச் சன்னியாசியை அணுகினான்.

தன்னை நோக்கி வந்த ழுமர்த்தியை அந்த சன்னியாசி தள்ளிவிட்டு "உன்னை மன்னிக்கிறேன். ஆனால் தெய்வம் உன்னை மன்னிக்காதே. எனக்குத் தீங்கு இழைப்பவன்,



என்னைத் தாக்குபவன் படுகாரம். அடையான். அதனால்தான் இவனை இப்படித்தள்ளினேன் தேற்றிவடி என் தாடி, மீசையை எடுத்து வந்ததாகக் கூறுகிறானே எங்கே அவற்றை இவன் இப்போது காட்டி நம்பாக்கலாம்" என்றான்.

ழுமர்த்தியும் "இதோ காட்டுகிறேன்" என்று கூறித் தன் தோளில் மாட்டி இருந்த பைக்குள்கையை விட்டான். ஆனால் அங்கே அவன் வைத்திருந்த பொய்த் தாடியும் மீசையும் இருக்கவில்லை. அவன் உடனே "இந்த சன்னியாசி ஏதோ மாயாஜாலம் செய்து அவற்றை மறைந்து போகும் படிச் செய்து விட்டான்" என்று கத்தினான்.



அவன் கூறியதை அங்கிருந்த யாருமே லட்சியம் செய்யவில்லை. அவர்கள் நடந்த சம்பவத்திற்குச் சன்னியாசியிடம் மன்னிப்பு வேறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். மூர்த்தி தலை குனிந்தவாறே அங்கிருந்து சென்றான். அப்போது சுந்தரம் அவ் வழியேவந்து கொண்டிருப்பது கண்டு அவனருகே சென்றான்.

மூர்த்தி நடந்ததை எல்லாம் சுந்தரத்திடம் விவரமாகச் சொல்லவே அவனும் "நீ அவசரப்பட்டு விட்டாய். எதிலும் நிதானம் வேண்டும். இந்த சன்னியாசி வேஷம் போடும் போசக் காரன்தான். உன்னிடமிருந்து இப்போது இவன் தப்பி விட்டான். ஆனால் இவன் என்னிடமிருந்து தப்ப

முடியாது" என்றான்.

அதற்குப் பதிலாக என்ன செய்யப் போகிறாய் என்று கேட்டான் சுந்தரம். இவ்வாறு அவன் யாசனம் பற்றி யாசனத்து முடிவாகப் பதிலையிடும் போது கொண்டிருந்த நான் இவனது சொந்த ஊர் மந்தர் இவனுக்கு ஏறமலையையும் ஏன்று குடிநீரையும் உள்ளே. அவர்களுக்காக வசதியும் விவாதித்து வந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இவன் எப்படி சம்பாதிக்கிறான் என்பது மட்டும்தான் தெரியாது. நாம் இப்போது இதனைச் சொன்னால் ஊரார் அந்தக் கப சன்னியாசியை அடித்து விட்டி விடுவார்கள். அவன் வேறொரு ஊருக்குப் போய் இந்த போல் மோசடியில் இறங்குவான். அதனால்தான் நமக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாத விதத்திலும் இவரும் திருந்தித் தன் குடும்பத்தோடு சேர்ந்து வாழும் விதத்திலும் வழி செய்ய வேண்டும்" என்றான்.

சுந்தரம் மறுநாள் காலையில் தனியாகச் சன்னியாசி இருந்த இடத்திற்குப் போய் அவனைக் கண்டு "உன்னைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரிந்து விட்டன. இப்போது என்ன செய்யப் போகிறாய்?" என்று கேட்டு அவனைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேர்வையாகக் கூறினான். அதைக் கேட்ட கப சன்னியாசி பதறலானான். அப்போது சுந்தரம் நல்லவிதமாக "நீ பயப்பட வேண்டாம். உன்னைப் பற்றி நான்

யாரிடமும் எதுவும் சொல்ல மாட்டேன். நீ என் ஊரில் காணிக்கையாக வாங்கியவற்றை எல்லாம் அவரவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும். அதன் பின் நீ முத்தூருக்குப் போய் உள்ளதைக் கொண்டு திருப்தியுடன் உன் குடும்பத்தோடு வாழ வேண்டும். சரியா?" என்று கேட்டான்.

சன்னியாசியும் அதற்குச்சம்மதித்து சுந்தரம் கூறியபடி செய்து விட்டு அந்த ஊரை விட்டே சென்று விட்டான். ஊராரும் அவனை மிக்க மரியாதையுடன் வழி அனுப்பி வைத்தார்கள்.

மூர்த்தியின் தாயார் தினமும் ஆற்றிற்குப் போய்க் குடிக்கத்தண்ணீர் குடத்தில் நிரப்பி எடுத்து வருவது வழக்கம். ஒருநாள் அப்படி நிறைகுடத்தோடு அவள் வீட்டிற்குள் நுழைந்த போது கால் இடறவே குடத்தைக் கீழே போட்டவாறே விழுந்து விட்டான். அவள் மூர்த்தியிடம் "நீ போய்த் தண்ணீர் சுமந்து விடுகளுக்குக் கொடுக்கும் வீரப்பனிடம் நம் வீட்டிற்கும் இன்று தண்ணீர் கொடுத்து விட்டுப் போகும்படிச் சொல்" என்று சொன்னாள்.

வீரப்பன் விடுகளுக்குக் குடி தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுப்பவன். மூர்த்தி வீரப்பனைத் தேடிக்கொண்டு போனபோது அவன் மனிகைக்கடை மன்னாரின் வீட்டிலிருந்து குடங்களை வந்து கொண்டிருந்தான்.



வீரப்பன் அவனை நிற்கும்படி சைகை செய்தும் அவன் நிற்காமலேயே எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு போனான். இதில் ஏதோ ரகசியம் இருக்கிறதென மூர்த்தி எண்ணி அவன் பின்னாலேயே அவனுக்குத் தெரியாமல் சென்றான். கொஞ்ச தூரம் போய் வீரப்பன் தன் குடிசைக்குள் போய்க் கதவை மூடிக் கொண்டான். மூர்த்தி கதவருகே போய் அதிலிருந்த இடுக்கின் வழியாக உள்ளே அவன் என்ன செய்கிறான் என்று பார்க்கலானான்.

வீரப்பன் தான் கொண்டு வந்த குடங்களில் ஒரு டப்பாலிலிருந்து ஏதோ எண்ணெயை விடவே அக் குடங்கள் நிரம்பின. வீரப்பன் சுத்தமான சமையல் எண்ணெயில் வேறு



எந்தா எண்ணெயை விட்டுக் கலப்படம் செய்தான் என்று புர்த்திக்கு விளங்கிவிட்டது. வீரப்பன் அக்குங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்த யாராகவோ மூர்த்தி சட்டென ஒரு மறைவிடத்தில் ஒளிந்து கொண்டான்.

வீரப்பன் தன் குடிசையிலிருந்து நேராக மன்னாரின் வீட்டிற்குச் சென்றான். அதுகண்டு மளிகைக் கடை மன்னார்தான் வீரப்பனைக் கொண்டு சமையல் எண்ணெயில் கலப்படம் செய்கிறான் என்ற முடிவுக்கு மூர்த்தி வந்து விட்டான். அப்போது அவ்வழியாக சுந்தரம் வானே மூர்த்தி ஓடிப் போய் அவனிடம் அதைக் கூறி 'இம் முறை நான் அவசரப்பட மாட்டேன். வீரப்பன் கலப்படம் செய்ய எந்த

எண்ணெயை எங்கிருந்து வாங்கி எப்படிக்கொண்டு வருகிறான் என்று கண்டு பிடிக்கப் போகிறேன்" என்றான்.

மூர்த்தி சொன்னதைக் கேட்டு சுந்தரம் அங்கிருந்து வேகமாக ஓடினான். ஊரார் சிலரை அழைத்துக் கொண்டு மன்னாரின் மளிகைக் கடை முன்னின்று அவன் கூச்சல் போட்டான். மன்னார்தனக்கு எதுவுமே தெரியாது என்றான். எனவே சுந்தரம் இரவு போது வீரப்பனின் குடிசைக்குப் போய் மட்ட எண்ணெயைக் கப்பாட்டிருந்த உப்பாவைக் கொண்டு வந்து காட்டினான்.

மன்னார் உடனே வீரப்பனைக் கூப்பிட்டு "இதென்ன வஷ்யம்?" என்று கேட்டான். அப்போது அவன் "ஐயாவி அம்மாதான் இப்படிச் செய்யச் சொன்னார். இன்னொரு கடைக்குப் பரிப்பணத்தில் அவர்ப் பரிப்புவை வாங்கிக் கொள்ள அவரது கணவருக்குத் தெரியாமல் இதைச் செய்யச் சொன்னார். இன்றுதான் இதை ஆரம்பித்தேன். ஆனால் உபசேய அகப்படிக் கொண்டு விட்டேன்" என்றான்.

ஊரார் சுந்தரத்தைப் பாராட்டினார்கள். மன்னாரைக் கடுமையாக கண்டித்து, வியாபாரத்தை ஒழங்காக நடத்தும்படி கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். இதை எல்லாம் கண்டு மூர்த்தி ஆத்திரம் கொண்டான். அவன் சற்று நேரம் கழித்து சுந்தரத்தைத் தனிமையில் கண்டு நீ என்னவோ நான் நிதான

மாகநடக்கவேண்டும், அவசரப்படக் கூடாது என்றாயே. ஆனால் நான் சொன்னதைக்கேட்டபின் அவசரமாக ஓடி மன்னாரின் கடை முன் கூட்டம் சேர்த்து நல்ல பெயர் பெற்று விட்டாயே. இது சரியா?" என்று கேட்டான்.

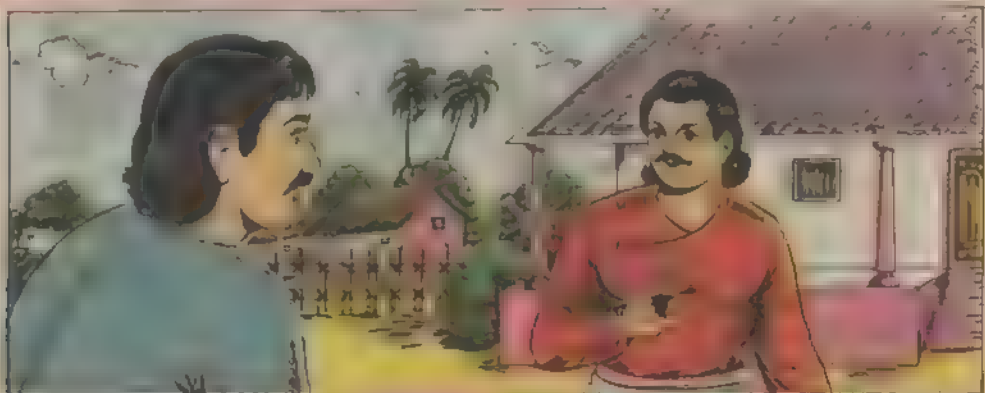
சுந்தரமம் "நான் எல்லோரிடமும் நிதான் வீரப்பன் செய்ததைக் கண்டு பிடித்ததாகக் கூறினேன். ஊராரையும் இக்கக்கலப்படப் பற்றி எச்சரித்தேன். அதில் நிதானம் வேண்டாம். எது உடனடியாக செயல்பட வேண்டாம் என்பதை நார்தான் கீர்ப்பாவிக்க வேண்டும். இக்கக் கலப்பட எண்ணையை ஊரார் வாங்கி உபயோகித்தால் அவர்களது உடல் நலம் கெடும். உயிர்தக்கே கூட ஆபத்தும் வலாம். இது உடனடியாக எச்சரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இதைச் செய்தால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டது" என்றான்.

அப்போது நடந்த "காட சன்னியாசி விஷயத்தில்" என் நிதானத்தைக்

கடைப்பிடித்தாய்?" என்று கேட்டான். சுந்தரமம் "அந்த விஷயத்தில் நிதான் மே தேவை. சன்னியாசியை தண்டிப்பது தேவையற்றது. ஆனால் ஊராரை எச்சரித்து மன்னாரைக் கண்டிப்பது மிக அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய வேலை. அதைத்தான் செய்தேன்" என்றான்.

மரத்தியும் "எப்போது நிதானம் வேண்டும், எப்போது அவசரப்பட வேண்டும் என்பதை எவ்வாறு அறிவது?" என்று கேட்டான் சுந்தரமம் "குது அவனவன் அறிவார்களா நிய வேண்டியதுதான். ஒரு வேலையில் கவனமாய்ப்பாராமல் பொது நல்லுணக்கம் செயல்பட்டால் போதும். என்றான்.

அப்போது மரத்தியுக்குக் கன்னம் என்ன துறை உள்ளது என்பது தெரிந்தது. அன்று முதல் அந்த வேலை செய்தாலும் சுந்தரத்தின் சீயாசனையை நினைவு கொண்டு வேலையில் முழு கவனம் செலுத்தி எல்லோரிடமிருந்தும் நல்ல பெயர் பெற்றான்.



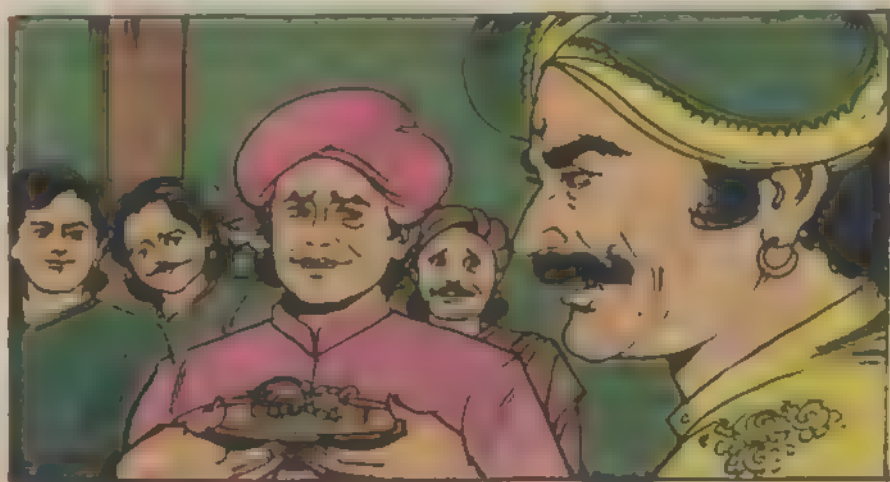
பிறந்த லக்னம்!

ஒரு ஜமீன்தாரரின் திவான் திருவேங்கடம் அவன் பணத்தாசை பிடித்தவன். மக்களிடமிருந்து மட்டுமல்லாமல் தன் கீழ் பணி புரியபவர்களிடமிருந்தும் பணம்கேட்டுவாங்கிவிடுவான் அதற்கு 'அன்பளிப்பு' என்ற பெயரை அவன் அளித்திருந்தான்.

ஒருமுறை தன் பிறந்தநாள் என்று எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களை அவன் அழைத்திருந்தான் திவான் கடக லக்னத்தில் பிறந்தவனாதலால் அவன் கீழ் பணி புரியபவர்களதங்கத்தாலானநண்டு ஒன்றைப்பரிசாக அளித்தனர் அப்போது அவன் அவர்களிடம் "பேஷ் நான் கடக லக்னத்தில் பிறந்ததை நினைவு படுத்த நண்டின் அளவில் தங்கத்தில் அதன் அளவிற்கான உருவத்தை செய்து 'அன்பளிப்பு' அளித்தீர்கள் மிகநன்றி அடுத்தமாதம் என் மனைவியின் பிறந்தநாள் வருகிறது அவள் பிறந்தது மகரலக்னம் அப்போதும் இது போல அன்பளிப்பை எதிர்பார்க்கிறேன்" என்றான்.

அப்போது திடீரென ஜமீன்தாரர் வந்து "திவான்! அடுத்தவாரம் என் பிறந்தநாள் வருகிறது நான் பிறந்தது சிமம் லக்னம். நானும் உங்களிடமிருந்து நிஜ சிங்கத்தின் அளவிற்குத் தங்கச் சிலையை 'அன்பளிப்பாக' எதிர்பார்க்கிறேன்" என்றார்

திவான் திகைத்து நின்றான்!





10

(தலை ஓடி' கலையையும் கப்பல்கலையையும் 'திருந்த ரூபதரனின் கலையாசிரியாக நிகரையில் அதுக்கப்பட்டான். அவனுக்கு மகா மேதி மன்னன், அதரவு, அளித்துத் தன் விருந்தினனாக வைத்துக் கொண்டான். அவன் துறை, நடனம், முதலியவற்றால் களிப்பத்தான். துறை நிகழ்ச்சியில் பாடகர், ராய் நகர மரக்கறிவாய் பற்றிய நிகழ்ச்சியைப் பாட வே, ரூபதரன் கணினிர் வடித்தான். அது கண்டு ஆச்சரியப் பட்ட மன்னன் அவனைப்பற்றிய விவரங்களைக் கேட்குமாறு, அப்போது)

ரூபதரனும் மகாமேதி மன்னன் டம் தன் பெயரையும் ஊரையும் கூறிட்ராய் நகர் வீழ்ச்சிக்குப்பின்தான் பட்ட கஷ்டங்களை எல்லாம் விவரமாகக் கூறினான். அவன் கூறியதை எல்லாம் கேட்ட மகாமேதி மன்னனும் மற்றவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டனர்.

அப்போது மகாமேதி மன்னன் அவ் கிருந்தவர்களிடம் "இவரது துயரக் கதையைக் கேட்ட நாம் ஒவ்வொரு

வரும் இவருக்குக் கணிசமான பொருளுதவி செய்ய வேண்டும். நான் நிறையத் தங்கமும் பட்டாடைகளும் அளிக்கிறேன்" என்றான். மற்றவர் களும் தாமும் அவனுக்குப் பொருளுதவி செய்வதாகக் கூறினார்கள்.

மறுநாள் அவனுக்குக் கொடுக் கப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் கடற் கரைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. மகாமேதி தானே வந்து அவற்றை



எல்லாம் கப்பலுள் ஒரு அறைக்குள் வைக்க ஏற்பாடு செய்தான். அன்று ரூபதாஸுக்கு ஒரு பெரும் விருந்து அளிக்கப்பட்டது. எஸ்.லோநர் அதன் உற்சாகத்தோடு கலந்து கொண்டு ரூபதாஸை வழியனுப்புவத்கவர்.

ரூபதாஸும் விருந்துண்டு பானங்களை அருந்தினான். ஆனால் அவன் மனமோ எப்போது தன் நாட்டை அடைவது என துடித்தது. வந்தது முடிந்ததும் அவன் எழுந்து நின்று "அருமைச் சகோதரர்களே! நீங்கள் செய்யும் உதவியை மறக்கமாட்டேன். என் தாய் நாட்டை அடைய நீங்கள் செய்த உதவியும், நீங்கள் அளித்த பரிசுகளும் என்னை மெய்சிவிர்க்க வைத்து விட்டன. நீங்கள் நெடுங்காலம்

வளமையுள் ன்வாழ்வாழ்த்துகிறேன்" என்றான். அது கேட்டு யாவரும் மகிழ்ந்தனர்.

ரூபதாஸின் ன்னிடி மும் அரங்கியிட மும் விடை பெற்றுக் கொண்டான். அரங்கியும் அவனுக்குப் பரிசுடைகளை அளித்தாள். உணவுப் பண்டங்களைப் பணிப் பெண்களிடம் கொடுத்து அவற்றை அவன் செல்லும் கப்பலில் வைக்கச் சொன்னான். கப்பலைச் செலுத்துபவர்களும் கப்பலுக்குள் சென்றார்கள். ரூபதாஸ் ஓய் வெறக்க ஒரு கட்டிலைப் போட்டு அதில் பார்வையை விடுத்து வைத்திருந்தார்கள்.

ரூபதாஸும் யாவரிட மும் விடை பெற்றுக் கொண்டு கப்பலில் வறினான். கப்பலும் அங்கிருந்து சென்றது. ரூபதாஸுக்கு கட்டிலில் படுத்தான். அடுத்த விநாடியே அவன் தூங்கி விட்டான். இனி தனக்கு எவ்விதக் கஷ்டமும் இல்லை என்ற நினைப்பே அவனை மெய்யறந்து தூங்க வைத்தது. கப்பலும் போகமாக சென்று இரண்டாவது நாள் இடாகவை அடைந்தது.

கப்பல் விட்டு, இந்திய மாலுமிகள் ரூபதாஸை அயர்ந்து தூங்குவது கண்டு அவனைக் கட்டிலிலேயே கரையில் கொண்டு போய் வைத்தனர். அவனது பரிசுப் பொருள்களை எல்லாம் அவனைச் சுற்றி வைத்து விட்டு அவர்கள் கப்பலுக்குச் சென்று அதனை ஒட்டிச் கொண்டு திரும்பிப் போய் விட்டார்கள்.

அங்கிருந்து சற்று தூரத்தில் ஒரு துறை இரந்தது. அதற்கு தேவகன்னிகள் அடிக்கடி வந்து போவார்களாம். அங்கு யார் வேண்டுமானாலும் போகலாம். ரூபதரன் கண் விழித்த போது எங்கும் புகைப் பனி சூழ்ந்திருந்தது. எதையுமே அவனால் பார்க்க முடியவில்லை. தான் மீண்டும் ஏதோ அபத்தில் அகப்பட்டு விட்டதாகவே அவன் எண்ணிக் கலங்கினான். தன்னைச் சுற்றி தனக்குக் கிடைத்த பரிசுப் பொருள்களைப் பார்த்தான். அவற்றை எங்கே பத்திரமாக வைப்பது என்றும் யோசிக்கலானான்.

இப்படி அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஆட்டுக்காரன் ஒருவன் அங்கு வந்தான். அப்போது புகைப்பனி விலகிக்கொண்டிருந்தது. ரூபதரன் அந்த ஆட்டுக்காரனிடம் "அப்பனே இது எந்த நாடு? நான் வேறு நாட்டிலிருந்து வந்தவன். அதனால் இது பற்றித் தெரியவில்லை" என்றான்.

அதற்கு அந்த ஆட்டுக்காரன் "ஓ! நீங்கள் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லையா? இந்த இதரகாவைப் பற்றி அறியாதவர் உலகில் யாருமே இருக்க முடியாது. இதுபற்றி உராய் நகரம் கூட அறிந்துள்ளது" என்றான். அது கேட்டு ரூபதரன் மகிழ்ந்தாலும் அதை வெளியே காட்டாமல் மிகவும் சாமர்த்தியமாக "ஆமாம், கரீட்தீவில் கூட இந்நாட்டைப் பற்றிச் சிறப்பாகத் தான் கூறினார்கள். நான் ஒரு கொடிய



வனைக் கொலை செய்து விட்டுத் தலைமறைவாகத் தப்பி ஓடி வந்திருக்கிறேன்" என்றான்.

அவன் இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போதே ஆட்டுக்காரன் திடீரென மறைந்து போனான். அந்த இடத்தில் புத்திமதி தேவதை நின்று புன்னகை புரிந்தவாறே "ரூபதரா! நீ தான் எப்படி எல்லாம் நடிக்கிறாய்? எப்படி எல்லாம் கதை விடுகிறாய்? நீ உன் தாய் நாட்டை அடைந்தும் உன் விஷமப் பேச்சை விடவில்லையே. உன் வேலைத்தனம் எல்லாம் என்னிடம் எடுபடாது. உன்னை எப்படியோ உன் நாட்டிற்கே கொண்டு வந்து சேர்த்து விட்ட போதிலும் உன்கஷ்டங்கள் தீர்ந்து விடவில்லை. அதனால் நீ



பகைகம்பவைக்கி நேன்" என்று கூறித் தன் கையை ஆட்டினாள்.

மறுநிமிட 'மே எங்கும் கழிந்திருந்த புகைப் பனி விலகியது அப்போது ரூபகரன் எல்லாவற்றையும் தெளிவாகப் பார்க்கலானான். புத்திரமகி தேவதை அவனது பொருள்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போய், அருகிலிருந்த துறைக்குள் பக்திராமாக வைத்தது. பிறகு, அத்துகையின் வாசலை ஒரு பெரிய பாறையால் மூடியது.

அதன்பிறகு, அது "ரூபதாராசிலகய வர்கள் மூன்று வருடங்களாக உன் வீட்டில் இருந்து கொண்டு உன் சொத்தை நாசமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உன் மனைவியிடம் சுயம் வரம் நடத்திக் கணவனைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும்படி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்க வேண்டியது இப்போது உன் முதல் பொறுப்பு. உன் மனைவியும் அவர்களுக்குக் கோபமும் ஆக்கிராமம் மூட்டாமல் நீ எப்போது வரப் போகிறாய் என்றே கூர்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்" என்று கூறியது.

ரூபகரனும் "காய்ய மன் தயவு இருந்தால், அவர்களை எல்லாம் நான் வரட்டி விடுவேன். என்னை நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீயே கூறு" என்றான். அத்தேவதையும் "மகன் உன் உருவத்தை யோமாற்றி விடுகிறேன். அதனால் உன் மனைவியா நே, அவையாளர்கண்டு கொள்ள முடியாது. உன் மனமும் உன் மனைவி

இங்கு வந்திருப்பது ஒருசு, காக்காய்க்குக் கூடத் தெரியக் கூடாது" என்றது.

ரூபகரனும் "தாய்ய மன்மை யிவேய நான் இதரகாலில்தான் இருக்கிறேனா" என்னால் நம்ப முடியவில்லையோ" என்று கேட்டான். புத்திரமகி தேவதையும் "நீ எப்போதும் எதையும் சர்ப்பென நம்பாதவன். வேறு யாவது இருந்தால் தன் மனைவி பாக்களைப் பற்றி கேள்விகளாகக் கேட்டிருப்பாள். நீயோ இப்போது இருந்தும் இப்போது இக்காலாயா என்று சந்தேகப்படுகிறாய். இதுவும் ஒரு விசுத்தியில் நல்லதற்குத்தான் உன் மனைவி இரவு பகல் உன் மனைவிக் பார்த்துக்காக்கி நிற்கிறாள். மகனில் நீ உன் தாயிடில்தான் இருக்கிறாய் என்

யும் கூட உன்னைத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடாது. நீ உன் மாளிகையில் பன்றிகளை மேய்ப்பவனின் இரூபப் பிரதிபலிப்பு. அப்போது அவனிடம் அங்கே இரு. அவன் உன் பன்றிகளைக் காக்கை மலையில் குப்பைக்கத்தில்தான் மேய விட்டு வருகிறான். இதற்குள் உன் மகன் தீமதியை நான் உன் மாளிகையில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுகிறேன். அவன் உன்னைப் பற்றி விசாரிக்க ராஜராஜனைக் காணச் சென்றிருக்கிறான்" என்றது.

இப்படி கூறிய பின் அத்தேவதை ரூபதரனைத் திருநெல்விளையாடமாற்றியது. அவனது உடலில் கருக்கங்கள் விழுந்திருந்தன. அவனது தலை மயிரோ படியாமல் பரட்டையாக இருந்தது. அவனுக்கு ஒரு கைத்தடியையும் தோளில் தொங்கவிட ஒரு கைபயையும் அது கொடுத்தது. பிறகு காக்கை மலைக்குப் போதும் வழியையும் அது ரூபதரனுக்குக் கூறியது.

ரூபதரனும் தேவதை சொன்னபடி நடப்பதாகக் கூறியே, அது மாயமாய் மறைந்து போயிற்று. அதன் பின் அவன்காடிகளையும் மலைகளையும் காத்து தன் பன்றிகளை மேய்ப்பவன் இருக்கும் காக்கை மலையை அடைந்தான். ரூபதரனின் வேலையாட்களில் இருந்தப் பன்றி மேய்ப்பவன்தான் மிகுந்த அஜாபனவிகவாசம் கொண்டவன். அவன் ஒரு பரந்த வெளியில்தான் இருப்பதற்காக ஒரு வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டு பன்றிகளை வைத்திருக்க



ஒரு கொட்டகையும் போட்டுக் கொண்டு இருந்து வந்தான்.

அங்கு இடத்தைச் சுற்றிகல்லாலான மதில்கவனாட்டும் பிளீட்டிங் பக்கம் ஒரு காவல் மாதையும்குறிவைத்து வந்தான். அவனது பாதுகாப்பில் ஆயிரம் பன்றிகள் இருந்தன. ரூபதரனின் மாளிகையில் இருந்த கயவர்கள் அப்பன்றிகளில் ஒவ்வொன்றாக தினமும் கொண்டு வரச் சொல்லி கொண்டு சாப்பிட்டு வந்தார்கள். பன்றி மேய்ப்பவன் பன்றிகளைக் காவல்காக்க நான்கு வேட்டை நாய்களை வைத்திருந்தான்.

ரூபதரன் அங்கு வந்த பிறகு பன்றி மேய்ப்பவன்தனக்குச் சொந்தங்களாகத் தைத்துக் கொண்டிருந்தான். ரூபதரனைக்கண்டதும் வேட்டை நாய்கள்



பலமாகக் குறைக்கச் தொடங்கின. அவன் மீது பாய ஓடி வந்தன. ரூபதான் தன்னைத் தடியை எறிந்து விட்டுத் தந்தரை மீதுச் 'டெனப்படுத்துக்கொண்டான். அப்போது பன்றி மேய்ப்பவன் எழுந்து வந்து நாய்களை விரட்டிவிட்டு ரூபதானிடம் "கிறவா என் இப்படி வேட்டை நாய்களின் வாயில் அகப்பட்டுப் பாய்ந்தான் நான் என் ஐயமானனைப் பற்றிய கவலையில் இத்தந்தால் உன்னை கவனிக்கவில்லை. அவர்தாம் எவ்வளவு நல்லவர்" இப்போது எந்தநாட்டில் எப்படிக்கஷ்டப்பட்டீர்கள் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இங்கே கா அவரது மானிகையில் சோம்பேறி தடியர்களின் ஒரு கூட்டம் இருந்து கொண்டு இந்தப் பன்றிகளை ஒவ்வொன்றாகத்

திறுதித்துவருகிறது. நீ உன்னைவா. சாவகாசமாகப் பேசலாம். முதலில் நீ சாப்பிட எதாவது கொடுக்கிறேன்" என்று கூறி அவனைத் தன் துடிசைக்குள் அழைத்துச் சென்றான்.

ரூபதான் சாப்பிட்ட பின் பன்றி மேய்ப்பவன் தன் எஜமானனின் அநுபை பெருமைகளைக் கூறி அவர் ராஜராஜனைப் பாராய் நகருக்குப் போனார் என்றும் அகன் பிறகு என்ன ஆனார் என்று தெரியவில்லை என்றும் வந்ததற்குத் தோஷமினான். ரூபதானும் "நீ உன் எஜமானனைப் பற்றி இவ்வளவு பெருமையாகக் கூறுகிறாயோ. அவர் பெயர் என்ன?" என்று கேட்டான்.

பன்றி மேய்ப்பவனும் "அவரைப் பற்றி உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. சொன்னாலும் பிரதீயாஜனம் இல்லை" என்றான். ரூபதானும் "இத்தோ பார் நான் ஆரூடம் சொல்கிறேன். அது பொய்யுக்காது. மற்றிலும் பலரிடம். உன் ஐயமானன் வரும். அமாவாசைக்குள் இங்கு வந்து விடுவார். அவரது எதிரிகளும் அழிந்து விடுவார்கள். நான் கூறுவது பலிக்கு விட்டால் நீ எனக்கு என்ன பரிசு கொடுப்பாய்?" என்று கேட்டான்.

பன்றி மேய்ப்பவனும் "போ. போ இப்படித்தான் யார் யாரோ என்னென்ன வேலா சொன்னார்கள். எதுவுமே பலிக்கவில்லை. அவர் மட்டும் வந்தால் அவரது மனைவியும் மகனும் எவ்வளவு சந்தோஷப்படுவார்கள்"

தெரியுமா?" என்றான்.

அவர்கள் வெகு நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ரூபதான் தான் யாரென்பதைக் கூறாமல் கீழ் தீவில் வலிப்பவன் என்றும் தானும் ட்ராய்ப் போரில் கலந்து கொண்டவன் என்றும் அப்போரில் மாவரன் ரூபதரனை மீறில் பலமுறை பார்த்தவன் என்றும் கூறினான். பன்றி மேய்ப்பவன் அவர் தாம் தன் ஐஜமானர் என்று கூற வே ரூபதரனும் "அவரை அண்டையில் ஒரு தீவில் சந்தித் தீவன்" என்றான்.

இருட்டு வேளைக்குப் பன்றி மேய்ப்பவனின் கீழ் வேலை செய்பவர்கள் பன்றிகளுடன் வந்தார்கள். அன்று யாவருக்கும் விருந்து சாப்பாடு போடப்பட்டது வெளியே மழை பெய்து கொண்டிருந்தது, சுரக்காற்று அடித்தது. ரூபதரன் குளிரில் நடுங்க லானான்.

அவன் பன்றி மேய்ப்பவனிடம் "ஒரு முறை ட்ராய்ப் போரின் போது ட்ராய்கோட்டை மதிலருகே நாங்கள் சிலர் போய் புதர்களின் கீழ் மறைந்து

படுத்துக்கொண்டோம். அன்றுப் இது போலக் குளிக்காற்று வீசியது. என்னிடம் போர்த்திக் கொள்ளப் போர்வை வது? அப்போது நான் ரூபதரனைத் தட்டி எழப்பி என் கஷ்டத்தைக் கூறினேன். அப்போது அவர் சிலரிடம், தான் கொட்டகனவு கண்டதாகக் கூறி ஒருவனை ராஜராஜனிடம் அனுப்பி மேலும் சிலரை அழைத்து வரச் சொன்னார். அந்த வீரன் தன் போர்வையை அங்கேயே விட்டு விட்டுச் சென்றான். ரூபதான் அதை எடுத்து எனக்குக் கொடுக்க, அதைப் போர்த்திக் கொண்டு அன்றிரவு கடும் குளிரிலிருந்து தப்பிவினேன்" என்றான்.

பன்றி மேய்ப்பவனும் "பார்த்தாயா இதுதான் என் ஐஜமானனின் குணம்" என்று கூறி ஒரு போர்வையை அவனிடம் கொடுத்தான் ரூபதரனும் அதைப் போர்த்திக் கொண்டு பன்றி மேய்ப்பவன் காட்டிய படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அன்றிரவு ககமாகத் தூங்கினான்.

(தொடரும்)



அம்புலிமாமா செய்திகள்

படிக்க வேண்டாம்,
கேளுங்கள்

தற்போமதய விந்நாநக கண(பி) பிடிபு
தளரல பல துகறகளிலும் பயனிட
முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட முள்ளன அக்கத்
துறையில ஏற்பட உள்ள முன்னேற்றம் வியட்
கத்தக்கது மிக முக்கியமான புத்தகங்களை
மருகிரோ "பிவெக்ஸி"யை மாசுபடுத்தி மாக
வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் தென்வட்டம்(பி)
சொது இயல்பற்றக் கம்பழூட்டா ஸ்கர்மிஸ்
போட முப் படிக்கலாம் புத்தகங்களைப்
படிக்கும் காலம் கூட மாறி போங்களைப்
பாட்டுகள் கேட்பது சொல்லக் கேட்க முகில்
கேட்கும் காலமுமா வைத்து விடு து சிய
வாஷினாயி நியாயங்களை புகழுவின்ற நாலை
களை அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களின்
குரல்களில் கூட நினைவுக கேட்க வைக்
கின்றன அண்மைப்பில் மலையாள எழுத்
தாளாதி ராதாசிங்ஷன்வி தனி நாவலை
ஒலிநாட வரியிலாக வெளிவிட முடியா
அகில இந்திய வாஷினாயி இன்குக் கலாச்சூ

புறவாழ்ந்த நாவலியைக் கூறக் குரல் கொடுத்த
திருக்கிறார்.

**ஏலத்தில் பதுங்கியிருந்த
புத்தகத் திருடன்**

இவ்விதமான சபைகளைச் சார்ந்த 1 நாளை
மேல்வாங்கு என்ற இடங்களிலுக்கு மத
சம்பந்தமான நூல்கள் மிகவும் பிடிக்கும்.
இவ்வாறாக செகரிபரத்திலும் அவ்வளவு
பட்டவாவிடைய ஆணைய அவ்வளவு எல்லாப்
புத்தகங்களைப் படிக்கவும் அனுமதித்து வாங்க
முடியவில்லை. அதனால் அப்பாதிபி
புத்தகங்களைத் திருத்தித் தர நினைவான
முப்பத்து நாட்களில் 100 புத்தகங்களை
அவ்வளவுக்கு அனுப்பிவைத்துள்ளான். ஆனால்
காரணம் நுகரிய புத்தகம் திருத்தம் போது
பிடிப்படாது என்று திருத்தகைப் பாராதிபி
1. (1) புத்தகங்களைப் பெறவிதான் ஏலம்
போடாது என்று அந்தப்பாதிபிக்கு அறிவித்த
புத்தகம் மட்டும் அதன் கருத்து எப்போது
அறிவாராய்வு செய்தால் நன்றி அகலாது இருக்க
வேண்டியதாயிற்று.

பிறந்த தான் பரிசு!

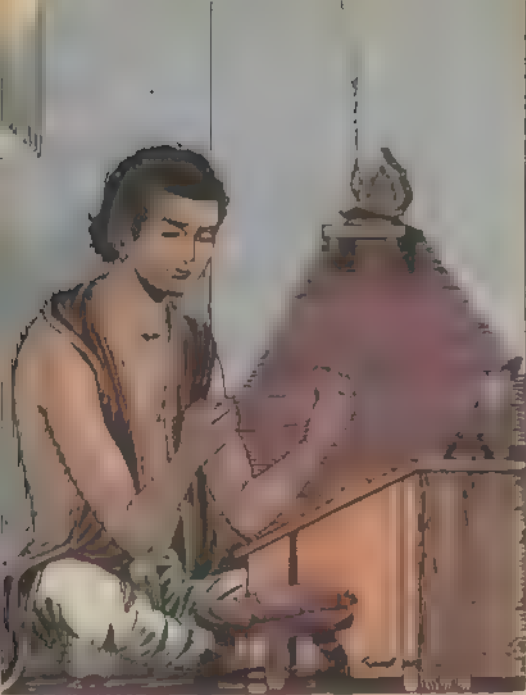
[illegible]

அனுபவ அறிவு

தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம்தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் மாதின் மீது ஏறி அதில் தொங்கும் உடையைக் கீழே வீழ்த்தினான். பின்னர் கீழே இறங்கி அதைச் சுமந்து கொண்டு அவன் மயானத்தை நோக்கிச் செல்கையில் அதனுள்ளிருந்த வேதாளம் என்னி நகைத்து "மன்னவோ நீ இந்த பயங்கர நடு நிசியில் இப்படி சிரமப் படுகிறாயாயே, இது யாராவது பண்டிதருக்காகவா? உன் மையில் அந்தப் பண்டிதருக்கு அனுபவ அறிவுப் இருந்தாலே உன் முயற்சி பலனை அளிக்கும். இதற்கு உதாரணம் ஞான சேகரன் என்பவனே. அவன் தன்னை மாபெரும் பண்டிதராக எண்ணி இருந்தான். ஆனால் அது தவறு என்புரியவைத்தான் அவனது மாமன் மகள் மனக்களா. இக்கதையை கவனமாகக் கேள்" என்று கூறிக்கதையை ஆரம்பித்தது.

ஞான சேகரன் பறுவயது முதலே

வேதாளம் சொல்லும் கதை



திட்டத் தோடு வந்தி நந்தார்.

நான சேகான் ஊரில் நந்து வந்த மாமாவிடம் இலக்கியம் பற்றிப் பேசத் தொடங்கவே அவரும் "இ தோபார்! நானும் இலக்கியத்தில் ஓளவு தீதர்ச்சி பெற்றி நந்தாலும் உன் தோடு என்னால் வாகம் புரியமுடியாது. நீன்ஹு உன் எங்கள் ஊருக்கு வா. அங்கு பண்டிதர் பரமசிவம் என்பவர் இருக்கிறார். அவர் அறிவுக்கால், அவரிடம் பேசினால் அவர் கூறும் புது வார்த்தைகளுக்கு மற்றவர்களால் சரியான பொருள் கூடக் கூற முடியாது" என்றார்.

அதைக் கேட்டு நான சேகான் ஆச்சரியப்பட்டான். என்னெனில், அவன் தன்னையிடம் அதிகம் படித்தவர் யானுமே இவ்வளவு என்று மதங்குத்தெரிந்த அளவு வேறு யாருக்கு மே தெரியாது என்று எண்ணிக் கவப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். எனவே யாரோ பரமசிவம் என்ற மாபெரும் பண்டிதர் இருக்கிறார் என்று 'கேட்டதும் அவரைக் கண்டு இலக்கிய வாதம் புரிய வேண்டுமெனவே அவன் நினைத்தான்.

நான சேகரனோ "மாமா எனக்கு எவ்வளவு சொற்கள் தெரியுமோ அவ்வளவு வேறு எந்தப் பண்டிதருக்கும் தெரிந்திருக்க முடியாது. நீங்கள் கூறும் உங்கள் ஊர் பண்டிதர் பரமசிவத்தை நான் நீரில் கண்ட அவரது அறிவு எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன் அதனால் நான் உங்களோடு உங்கள் ஊருக்கு வாதத் தீர்மானித்து விட்டேன்"

பலநூல்களைப் படித்தவன். அதனால் தான் எல்லாவற்றையும் கற்று மாபெரும் பண்டிதராகி விட்டதாக எண்ணிப் பெருமிதம் அடைந்தான் அவன் எல்லாவற்றையும் படித்து விட்டதாக எண்ணியிருட ஹும் இலக்கிய சம்மந்தமாக வாதம் புரியவும் தயாராக இருந்தான்.

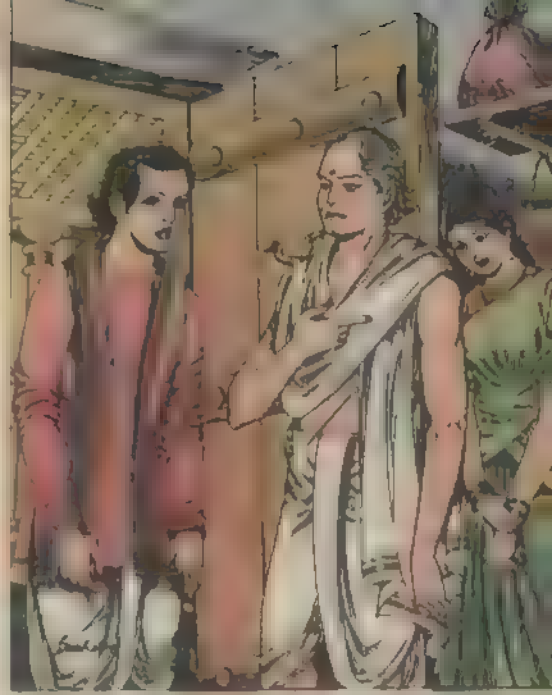
ஒருமுறை அவனது தாய் மாமா மகாலிங்கம் நான சேகானைப் பார்க்க அவனது ஊருக்கு வந்தார். அவருடைய நோக்கம் தம் மகள் மருதளாவை நான சேகரனுக்கு மணமுடித்து வைப்பதே. ஆனால் நான சேகான் எப்போது பார்த்தாலும் இலக்கியம், இலக்கணம் என்றே பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவன் மனதைத் தன் வழியில் திருப்ப ஒரு

என்றான்.

மகாலிங்கமும் மகிழ்ச்சியுடன் "அப்படியா! சரி, என்னோடு வா. பண்டிதர் பரமசிவத்தை உனக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன். அவர் அறிவுக் கடல் என்பதை மட்டும்தான் நினைவில் வைத்துக் கொள். நீ இதுவரைப் பார்த்துள்ள பண்டிதர்களைப் போல அரைவேக்காடு அல்ல. நிறைகுடம்" என்றார்.

ஞானசேகரனும் "இருக்கட்டுமே. என் முன் அவரால் நிற்க முடியாது" என்று பெருமை பேசிதன் மாமா மகாலிங்கத்துடன் அவரது ஊருக்குச் சென்றான். மகாலிங்கமும் மனதிற்குள்ளேயே "ஞானசேகரா! உன் ஊருடன் மந்தர்களாவை பழக வைத்து உங்கள் திருமணத்தை செய்கிறேனா இல்லையா என்று பார்" என்று கூறிக்கொண்டார்.

மகாலிங்கம்தன் வீட்டை அடைந்ததும் ஞானசேகரனிடம் "ஞானசேகரா! நீ எப்போது பார்த்தாலும் இலக்கியம் என்று தான் யோசித்துக் கொண்டே இருப்பாய். உன் தேவைகளைப் பற்றி நினைக்கக் கூட மாட்டாய். அதனால் தான் நீ இங்கு இருக்கும் வரை ஒரு ஏற்பாடு செய்ய எண்ணி இருக்கிறேன். உனக்கு என்னவெல்லாம் வேண்டுமோ அந்த வேலைகளை எல்லாம் என் மகள் மந்தளா செய்வாள்" என்றார். ஞானசேகரனும் "அது பற்றியெல்லாம் நான்கவலைப்படவில்லை முதலில் அந்தப் பண்டிதர் பரமசிவத்தைப் பார்த்து வாதம் புரிய வேண்டும்" என்றான்.



மந்தளாவும் "அத்தான்! அவர் மாபெரும் பண்டிதர். அவரோடு பேசுவது என்றாலே சற்று யோசித்தே பேச வேண்டும் அவர் கூறும் புதிய சொற்கள் பிறருக்கு எளிதில் புரியாமல் கூட இருக்கும்" என்றான். ஞானசேகரனோ "இதைப் பற்றிக்கவலைப்பட வேண்டியது பண்டிதராகிய நான். நீ ஒன்றும் எனக்குச் சொல்ல வேண்டாம் உனக்கு இலக்கியம் பற்றியோ அல்லது இலக்கணம் பற்றியோ எதுவும் தெரியாது. உனக்குத் தெரியாத விஷயத்தில் அநாவசியமாகத் தலையிடாதே" என்று வெடுக்கென்று கூறினான்.

மகாலிங்கமும் "சேகரா! அவளுடன் இப்போது ஏன் வீண் விவாதம்! நான் போய் பண்டிதர் பரமசிவம்



வீட்டில் இருக்கிறாரா என்று பார்த்து உன்னை அவர் சந்திக்கும் நேரத்தையும் அறிந்து கொண்டு வருகிறேன். அதற்குள் மங்களா நீ குளிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வாள்" என்று கூறிவிட்டு சென்றார்.

மங்களா நல்ல அழகி நன்கு படித்தவள். எல்லா வேலைகளையும் சுறுசுறுப்புடன் செய்பவள். நன்கு பேசுவாள். இப்படிப்பட்டவள் ஞானசேகரனுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலானாள். ஆனால் ஞானசேகரனோ அவளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தன் மாமா எப்போது வருவார் என்றும் எப்போது பண்டிதர் பரமசிவத்தைக் கண்டு எப்படியெல்லாம் வாதம் புரிய வேண்டும் என்றே

யோசிக்கலானான்.

மகாலிங்கம் வெளியே போய் விட்டு வந்து "பாமசிவம் வெளியூர் போய் ருக்கிறாராம் வாதவதற்கு இரண்ட நாட்களாகுமாம்" என்று ஞானசேகரனிடம் கூறினார். அது கேட்டு ஞானசேகரன் "இரண்ட நாட்களாகுமாம் அதுவரை நான் என்ன செய்வது" என்று கேட்டான். மங்களாவிடம் "என் நான் இருக்கிறேன். பல விஷயங்கள் பற்றிப் பேசிப் பொழுதைப் போக்கலாம்" என்றாள்.

ஞானசேகரனோ "மன்னிடம் பேச என் போன்ற பண்தர்களுக்கு என்ன இருக்கிறது" எனவே மங்களாவும் "என் பரமசிவனார் உபயோகிக்கும் புதிய சொற்கள் பற்றிப் பேசலாமே" என்றாள். ஞானசேகரனோ "நீயோ எனக்கு எடுபிடி வேலை செய்பவன். எனக்குச் சமமாக பேசக் கூடிய அறிவு உனக்கு ஏது?" என்று கேட்டான். மங்களாவும் "ஆகா! உங்களைப் போன்றவர்களைப் பார்த்துத்தான் 'நரடன்றி கெரட்டவன்' என்ற சொல்லைப் பரமசிவனார் பயன்படுத்தினார்" என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து சென்றாள்.

ஞானசேகரனுக்கு மங்களா கூறிய புதிய சொல் புரியவே இல்லை. அவன் அது பற்றி வெகுநேரம் யோசித்தான். அப்போதும் விளங்கவில்லை. அதனால் அவன் மங்களாவைக் கண்டு "நீ ஏதோ புதிதாகப் பண்டிதர் பரமசிவம் பயன்படுத்தினார் என்று ஒரு சொல்லைக் கூறினாயே. அதன்

பொருள் என்ன?" என்று கேட்டான்.

அதைக் கேட்ட மஞ்சளா கலகல வென்று சிரித்து "அத்தான்! அதைப் புரிந்து கொள்ளப் பத்தக அறிவு இருந்தால் மட்டும் போதாது அனுபவ அறிவும் வேண்டும். மாபெரும் பண்டிதர் என்று உங்களை நீங்குளே கூறிக் கொள்வதில் பயனில்லை. இது பற்றி விளக்கமாகக் கூற வேண்டுமானால் இவ்வூர் மாடசாமியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அவனைக் குறிப் பிடவே பரமசிவனார் இந்த சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்" என்றான்.

அதைக் கேட்ட ஞானசேகரன் விழித்தான். அவனுக்கு அந்த சொல்லை முற்றிலும் புதிதாக இருந்தது. அது வரை அவன் அதைக் கேட்டது கூட இல்லை. அதனால் அவன் அவனிடம் "நீ என்ன சொன்னாய்? புரியும் படிச் சொல்" என்றான். மஞ்சளாவும் "நான் சொன்ன சொல்லை நன்கு கவனியுங்கள் நரட்டன்ரி என்பதிலிருந்த 'ரட்ட' என்பதை எடுத்து விட்டால் கிடைக்கும் சொல் நன்றி. அது போலக் 'கெரட்டவன்' என்பதில் 'ர'வை எடுத்தால் கெட்டவன் என்ற சொல்கிடைக்கிறது. இவற்றைச் சேர்த்தால் நன்றி கெட்டவன் என்பது கிடைக்கிறது. சரி. இதை ஏன் மாடசாமியைக் குறிக்க பரமசிவனார்பயன்படுத்தினார் என்பதைக் கூறுகிறேன்" என்று விவரமாகச் சொல்லலானான்.

"மாடசாமி ஏழை விவசாயி. ஒரு முறை மிக மலிவாக ஒரு வயல்



விளைக்கு வரவே வாங்க அவன் நினைத்தான். ஆனால் அவனிடம் அதற்கான பணம் இருக்கவில்லை. அப்போது முருகைய்யன் என்பவன் அவனுக்குக்கடன்கொடுத்து உதவவே மாடசாமி அந்த வயலை வாங்கி விட்டான். அதில் ஒரு புதையல் கிடைக்கவே மாடசாமி முருகைய்யனின் கடனையும் தீர்த்துவிட்டான்.

முருகைய்யனின் மகளின் திருமணத்திமரென நிச்சயமாகவே அவன் அதனை நடத்த மாடசாமியிடம்கடன் கேட்டான். மாடசாமியோ "கடன் வாங்கித் கல்யாணம் செய்யாதே. ஏழைகள் தம் சக்திக்குள் எதையும் செய்யவேண்டும். அகலக்கால்வைக்கக் கூடாது" என்று கூறிக் கடன்



கொடுக்காமல் டி நுகைய்யனை அனுப்பி விட்டான்.

ஒருமுறை மாட சாமி வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கையில் அவனை ஒரு நல்ல பாம்பு தீண்டி விட்டது. முருகைய்யன்தான் ஓடி அவனைச் சுமந்து கொண்டு வைத்தியரிடம் கொண்டு போய்க் காட்டி அவன் உயிரைக் காப்பாற்றினான், இதற்குச் சில நாட்களுக்குப் பின் முருகைய்யனைப் பாம்பு தீண்டியது. அதைப் பார்த்தும் மாடசாமி அவனுக்கு உதவாமல்தன் வழியே போய்விட்டான். வேறு யாரோ சொல்லித் தான் வைத்தியர் வந்து முருகைய்யனைக் காப்பாற்றினார்."

மாடசாமி பற்றிய இந்த இந்நிகழ்ச்சி

சிகளை மங்களா ஞானசேகரனிடம் கூறி "இப்படிப்பட்ட வனுக்குத்தான் பாமசிவனார் அந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்" என்று கூறினான். ஞானசேகரனும் "அப்படியா?" என்று கேட்கும்போதும் "நான் இப்படிச் சொன்னால் உங்களுக்குப் புரியாது. நீங்கள் மாட சாமியைக்கண்டதென்றால் புரியும்" என்றான்.

ஞானசேகரனும் "நீ சொல்வது வேடிக்கையாகவும் ஆச்சரியம் அளிக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது. அப்படி ஒருவன் இப்போது என்ற சந்தேகமும் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்டவனை தேடிப்பார்க்க வேண்டாம்" என்றான். மங்களாவும் "ஆகா! போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தார்கள்" என்றான்.

ஞானசேகரனும் மாட சாமியைப் பார்த்து வருவதாகக்கூறியதென்றான். ஒரு தெருவில் அவன் போனபோது இருவர் சண்டை போடிக் கொண்டிருப்பதைக்கண்டான். அவர்களில் ஒருவன் பயில்வான். மற்றவன் சுர்க்குச்சி போல ஒல்லியாக இருந்தான். பயில்வான் ஒல்லிப்பேர் வழியை அடிக்கப் போனான். அங்கு கூடி இருந்தவர்களில் ஒருவன் கூட அவனைத் தடுக்கவில்லை. அப்போது ஞானசேகரன் துறுக்கிட்டு அவர்களை விலக்கி விட்டான்.

அப்போது பயில்வான் "இந்த ஒல்லிப் பயலை ஆற்று நீர் அடித்துக் கொண்டு போயிற்று ஊார் யாரும் இவனைக் காப்பாற்ற முன் வரவில்லை"

லை. நான் ஆற்றில் குதித்து இவனை மாணத்திலிருந்து காப்பாற்றினேன். இது இரண்டு நாட்களுக்கு முன் நடந்தது. இன்று இவனை வழியில் பார்த்தேன். நலமா என்று நான் விசாரித்தேன். இவனோ என்னையாரென்றே தெரியாது என்று ஒரேயடியாகச் சாதிக் கிறான். இப்படிப்பட்ட நன்றி கெட்டவர்களை நாயை அடிப்பது போல் அடித்தால்கான் புத்தி வரம்" என்றான்.

நான் சீசகரனுக்கு அந்த ஒல்லிப் பேர்வழிதான் மாடசாமி என்று தெரிந்து விட்டது. அவன் பயில்வானைச் சமாதானப்படுத்தி "இவனாப்பட்டதால் மற்றும் துறக்க நாயி போல் தோன்றுகிறது. அதனால்தான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் நடந்தது கூட இவருக்கு நினைவில் இல்லை. உங்களைப் பஸ்தைகள் இவரிடம் காட்டி வீணாக் குறிர்கள்" இவரை விட்டு விடுங்கள்" என்றான்.

பயில் வாழும் நான் சீசகரன் சொன்னதால் அந்த ஒல்லிப் பேர்வழியை விட்டு விட்டுத் தன் வழியை சொன்றான். அப்போது நான் சீசகரன் அந்த ஒல்லிப் பேர்வழியைப் பார்த்து "நீதானே மாடசாமி?" என்று கேட்டான். அவனும் "இதென்ன சீசுவிர நான்கான் யாரென்று நீ தெரிந்து வைத்திருக்கிறாயே. நீயாரென்பது எனக்குத் தெரியாது. தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் எனக்கு இல்லை" என்று கூறியவாறே போய் விட்டான்.



நான் சீசகரன் பெருமூச்சு விட்ட வாற்தன் வீட்டை அடைந்தான்.

மன்களா நான் சீசகரனைக் கண்டதுமீ "என்ன நீங்கள் அந்த மாடசாமி யைப் பார்த்து விட்டீர்களா?" என்று கேக்கவே அவனும் "ஓ பார்க்கவும் பார்த்தேன். பேசவும் பேசினேன். அவனைக் குறிப்பிடப் பாமசிவனார் பயன்படுத்திய சொல் மிகவும் பொருத்தமானதே. ஆனால் நீ ஆரம்பத்தில் என்ன சொன்னாய்? என் போன்றவர்களைக் குறிக்க இந்தச் சொல் என்றாயே. நான் ஒன்றாய் நன்றி கெட்டவனாக இருக்க மாட்டேன்" என்றான்.

மகாலிங்கமும் "சபாஷ் நீ ஒன்றும் நன்றி கெட்டவனாக இருக்க மாட்டேன்"

டாய்தான். உன் தேவைகளை எல்லாம் கவனித்துக் கொண்டு வந்தவன் மஞ்சளாவே. அவன் செய்த பணியை மறந்து விட மாட்டாயே. அப்படி மறந்தால் நீ மாடசாமியைப் போல நன்றி கெட்டவனே. சரி இது இருக்கட்டும் பரமசிவனார் என்ற பண்டிதரே இவ்வை. இவ்வூர் மாடசாமியை வைத்து மஞ்சளா கற்பனை செய்ததே இது இனியாவது அனுபவ அறிவு. வேண்டுமென உணர் கிறாயா? உனக்கும் மஞ்சளாவிற்கும் விரைவில் திருமணம்" என்றார். ஞான சேகரனும் புன்சிரிப்புடன் மஞ்சளா வைப் பார்த்தான்.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி மகாப் பண்டிதனென நினைத்த ஞான சேகரனாவல் ஏன் மஞ்சளா தீர்த்துக் கூறிய ஒரு சொல்லைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை? நன்றி கெட்டவன் என்ற ஒரு சொல்லைக் கொண்டு மஞ்சளா அவனைத் திக்கு முக்காட வைத்தாளே! இவக்கியத் தைத் தவிர வேறு எதிலும் நாட்டம் கொள்ளாத ஞானசேகரனின் மனம்

எப்படி மாறியது? இக் கேள்விகளுக்குச் சரியான பதில் தெரிந்திருந்தும் நீ கூறா விட்டால் உன் தலை வெடித்து கக்க நூறாகிவிடும்" என்றது.

விக்கிரமனும் "மஞ்சளா ஞான சேகரனுக்கு உலக அனுபவமும் அனுபவ அறிவும் தீதவை என்பதை உணர்ந்து கொண்டாள். எனவே ஒரு சொல்லை எடுத்து அதைச் சிதைத்து நன்றி கெட்டவன் யார் என்பதை அவனுக்கும் புரிய வைத்தாள். அவள் அவ ழுக்காக எல்லா வேலைகளைச் செய்தும் அவன் நன்றி செலுத்தவில்லையே என்று உணர்த்தினாள். ஞானசேகரன் அவளது அறிவையும் குணத்தையும் கண்ட மத்தான் நன்றி கெட்டவன் எனப் பெயர் பெறாமல் இருக்கவும் மனம் மாறி அவளை மணக்க ஆசைந்தான்" என்றான்.

விக்கிரமனின் சரியான இந்த பதிலால் அவளது மெளனம் கலை. வே அவன் கமந்து வந்த வேதாளம் உயரக் கிளம்பிப் போய் மீண்டும் முருங்க மரத்தில் ஏறிக் கொண்டது.



பரிபட்டின அல்லது பாலை பட்டினம் என்ற ப
காலத்து நூற்றாண்டில் நூற்றாண்டில் புகளாக இருந்தது
பாலை பட்டினத்துக்குத் திறக்கப்பட்டது இது நூற்றாண்டில்
14 முதல் 16-ம் நூற்றாண்டில் வரை அதன் பெரும்பகுதி
கன்னடத்தால் முக்கியமாக விளங்கி வந்திருந்ததாக
கல்வெட்டுகள் இவ் பகுதியைக் கவனக்குடைய பகுதி
யோடும் வாதத்திற்குரியதாகக் கொண்டுள்ளது
பின்னர் இதன் பெரும்பகுதி தாயகத்திலிருந்து
தாயகத்திலிருந்து வந்தவர்களால் அமைந்தது
ஆரியர் அழகிய பட்டினம் பாலை நகரம் என்று
என்பது கி.பி. 550-575 கல்வெட்டுகள் பற்றி
சந்திர கர்ப்ப ஆலயமும் இங்கு உள்ளது

இந்த தாயகத்திலிருந்து வந்தவர்கள் அனைத்தும்
நிறுவனமாக உள்ளனர் ஒரு கி.பி. 15-ம் நூற்றாண்டில்
அனைத்தும் இங்கு வந்தது இதுவரை இம்மாதிரி
நிறைய மின் சக்தி கிடைக்கும்

கொங்கை கல்வெட்டுகள் பற்றி அழகிய

கணபதிபுலே என்றவர்

உள்ளது இங்கு முதலில்

தேவகாய மாதம் நூற்றாண்டில் வந்தது சிலகல்
மரங்களும் நிறைய உள்ளது இங்குள்ள நூற்றாண்டில்
கொங்கை கல்வெட்டுகள் பற்றி இங்குள்ள கணபதி
விக்கிரகம் 40-ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு கன்னிய
கண்டெடுக்கப்பட்டதாம்

பல கல்வெட்டுகள்



அம்போல்கோ மாம்பழம்



இங்கு அங்குரசு தூத்தியன்று ஆயிரக்கணக்கம் மக்கள் கூடி (வெள்ளை) கொழுக்க கட்டையை அடப்பணிகிறார்கள். இங்கு விழா ஒருநாள் முழுவதும் நடைபெறுகிறது. அன்று பஸ் உணவா கொடுக்கும் கொள்கிறார்கள்.

இங்கும் சகாவகணத்திலும் கோகன என்ற ஹில்ஸ் கட்ட புனிதம் உள்ளிடும் கயந்த புழம் கிடைக்கிறது. இப்பத்தியிருந்து கோகன சாபத் தபாரச்சுரர்கள் சாறு பிழிந்து எடுத்த பின் இதன் சகைகளை (பொழு) உடைய கயந்த பத்திரம் கள் உடைய கயந்த பத்திரம் (பு) போன்றவற்றை புளியைப் போல உபயோகிக்கிறார்கள்.

இந்தியாவிலுள்ள கம்மாம்பழங்கள் கட்ட ததாலுபரதன்கிரியின் அயப்போனஸோ ரகத்திற்குப் பாகாது. ரதம்கிரி ஒழுக்கிறதற்கு முகம் இங்கு கிறப்பானது. லொக மானம், திலகா நினைவாலும் மதுகதிய கத்திரி, போரா, பண்ணணி வீரா பாலகங்காதர திலகா இங்கு வீட்டியதான 1856 ஜூலை 23ல் பிறந்தார்.

ரதன்கிரிக்ரது எதற்குப் பலமான விழை. தூக்கக் கோடல் உள்ளது. மரபுடைய கட்டைத்தளமாக இதுகிறதூக்கத்தின் சோந்து செயலடட்டது. இதன் முறையைப் பெயர் கிரியா இப்பெயரை

கிரியாவிதான் மாற்றி விஜய தூக்கம் என்று வைத்தார். இதன் மேற்குக் கலாசாசனம் அரித்து விட்டாலும், பத்திரம் இதன் மும் பூவாகவே உள்ளது.

விஜயதூக்கம் கோடல்





வடிவ சாதம்

பூரியும் மாமிசமும் உள்ளதாம்

கடவுளின் படைப்பைத் தவிர்த்து உயிர் வாழும் பூரியும் மாமிசமும் உள்ளதாம். இதைச் சுவாமிநாதன் எனக் கூறுவர். கடவுளின் படைப்பைத் தவிர்த்து உயிர் வாழும் பூரியும் மாமிசமும் உள்ளதாம். இதைச் சுவாமிநாதன் எனக் கூறுவர். கடவுளின் படைப்பைத் தவிர்த்து உயிர் வாழும் பூரியும் மாமிசமும் உள்ளதாம். இதைச் சுவாமிநாதன் எனக் கூறுவர்.

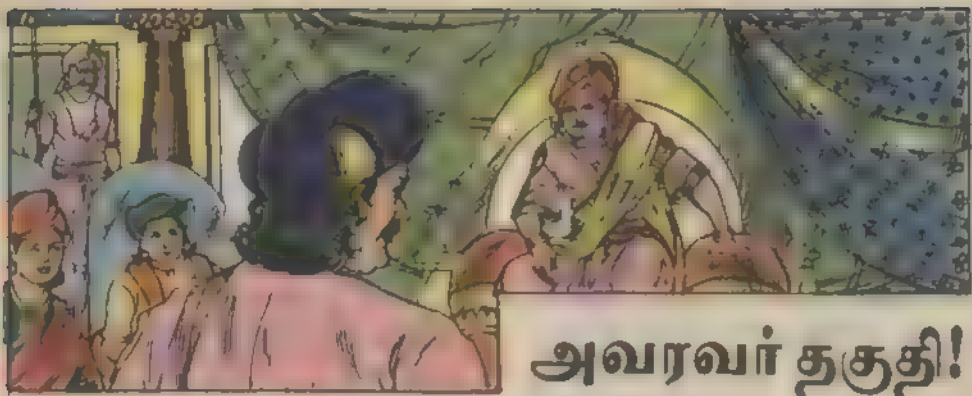
மராட்டியக் கடற்கரையான முகலிப் சாவதாயா உள்ளது. இது கோவாவிற்கு அருகில் உள்ளது. இங்கிருந்து முன்பு தெலுங்கா, கர்நாடக முதலிப் பேரவைகள் மறை இடங்களாக இருந்தன. 1854-இருந்து 1812 வரை இதன்மீது பல முறை பயிற்சிகள் கொள்ளை அடித்திருந்ததாக இருந்தும் மராட்டியர்களும் முகலாயர்களும் இதனை எரித்திருக்கிறார்கள்.

செவ்வாறுவாயில் நீண்ட மனம் பகுதிகள் அதிகம் இங்கு முத்திரி, தென்னன், பலா, மா முதலியவை நன்கு வளர்கின்றன. இங்கு பூரிதெயி டெரி கோயிலும் ராமேஷ்வர் ஆயமும பெயர் போனவை.

சுவாமிநாதன்



சுவாமிநாதன் கோயில்



அவரவர் தகுதி!

மலயகிரியின் மன்னன் மகாசிசன் அவனது அரசவையில் வெவ்வேறு துறைகளில் சிறப்புமிக்கவர்கள் இருந்தனர். மருத்துவத் துறையில் சிறந்த மாதவாச்சாரியும் கவிஞர்களும் மாக விளங்கிய வித்தியாநாதரும் அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இருவரும் தம் துறைகளில் தமக்கு இணையாருமே இல்லையெனப் பெயர் பெற்றவர்கள்.

ஒருமுறை அயல்நாட்டிலிருந்து சில கவிஞர்கள் மலயகிரியின் தலைநகருக்கு வந்திருந்தார்கள். அப்போது வித்தியாநாதர் உடல் நலம் குன்றி இருந்ததால் அக்கவிஞர்கள் சபைக்கு வந்தபோது அரசசபைக்கு வரமுடியாமல் போயிற்று. மன்னனுக்குக் கவிதை என்றால் மிகவும் பிடிக்கும். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் வித்தியாநாதர் சபையில் இல்லையே என்று மிகவும் வருந்தினான்.

அயல்நாட்டிலிருந்து வந்த கவிஞர்கள் "அரசே! நாங்கள் வித்தியாநாதரைக் கண்டு அவரது புலமையைக் காணலாம் என்று ஆசையுடன் வந்தோம். இங்கு வந்தபிறகு அவர் உடல் நலம் குன்றி இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவந்தது. அவரது சீடர்கள் இருப்பார்களோ, அவர்களது புலமையை அறிய எங்களுக்கு வாய்ப்பு அளியுங்கள்" என்று கோரினார்கள்.

மன்னனும் வித்தியாநாதரின் சில சீடர்களை அயல்நாட்டிலிருந்து வந்த கவிஞர்களுடன் வாதம் புரிய ஏற்பாடு செய்தான். அதில் அயல்நாட்டுக் கவிஞர்கள் எளிதில் சீடர்களைத் தோற்கடித்தார்கள். பிறகு அவர்கள் இன்னும் வேறு யாராவது + ஷர் தம்மோடு வாதம் புரிய இயலாதவர்களா என்று கேட்டார்கள்.

மன்னன் என்ன பதிலைச் சொல்வது எனச் சற்று யோசிக்கையில் அரசர்



தங்க வைத்தியர் மாதவாச்சாரி அவரிடம் "அடோதாங்கள் அலுபதி அளித்தால் இந்தக் கவிஞர்களும் என் நான் வாதம் புரிகிறேன்" என்றார். அது கேட்டு மன்னன் ஆச்சரியப்பட்டாலும் அவரது வேண்டு கோளை ஏற்றான். மாதவாச்சாரியும் அக்கவிஞர்களும் என் வாதம் புரிந்து அவர்களை வென்றார். அக்கவிஞர்களும் அவரது புலமையைப் பாராட்டினார்கள்.

மன்னன் அயல்நாட்டுக் கவிஞர்களுக்கும் மாதவாச்சாரிக்கும் எப்போதுமான பரிசுகளை அளித்தான். கவிஞர்கள் சென்ற பின் அவன் மாதவாச்சாரியிடம் "தாங்கள் இலக்கியத்துறையில் மாபெரும் மேதை என்பது இன்றுதான் தெரிந்தது" என்றான். மாதவாச்சாரி

யும் "வைத்தியம் செய்யும் நேரம் போக மற்ற நேரத்தில் நான் இலக்கிய நூல்களை ஆர்ந்து படித்து வருவதே இதற்குக் காரணம்" என்றார்.

மன்னலும் "நீங்கள் இலக்கியத்தில் மிகுந்த உத்பாதி கொண்டிருப்பதால் மேதையாக விளங்குவதால் நீங்கள் வைத்தியத் தொழிலை விட்டு விட்டு இலக்கியப் பணியில் ஈடுபாடுங்கள்" என்றான். அவரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்.

கொஞ்ச காலத்திற்குப் பின் மன்னனின் புதுகில் ராஜா பிள்ளை உகன்றியது. அப் போது மாதவாச்சாரி அண்டை நாட்டில் நடந்து கொண்டிருந்த கைதலு இலக்கியப் பாத் தில் கலந்து கொண்டார். மாதவாச்சாரியின் வைத்தியப் பணிகள் எவ்வளவு முயன்றும் மன்னனது ராஜா பிள்ளையைப் போக்க முடியவில்லை.

மன்னன் புது சுவலியாந்துடித்துக் கொண்டிருந்த கைதலுக் கண்ட ஆஸ்தானப் பண்டிதர் வித்தியாநாதர் அவரிடம் "அரசே எங்கு வைத்தியத்திலும் நல்ல சிகர்த்தி உண்டு. தாங்கள் அலும தித்தால் தங்கள் ராஜா பிள்ளையை மருந்து வைத்துக் கட்டிப் போக்கி விடுவேன்" என்றார். மன்னனும் "சரி. எப்படியாவது என் வலி போனால் போதும்" என்று கூறி மருந்து வைத்துக் கட்டச் சம்மதம் அளித்தான்.

வித்தியாநாதரும் தம் வீட்டிற்குப் போய்த்தாம் கொல்லைப் புறத்தில் வளர்த்து வந்த மருந்துச் செடிகளின்

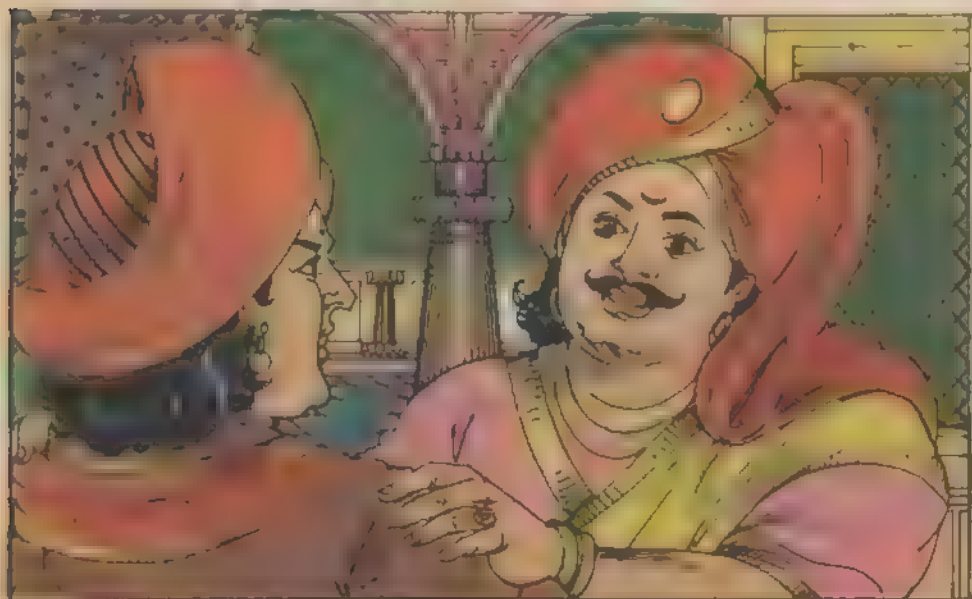
ஒன்றைவேருடன் பிடுங்கி எடுத்து வந்தார். அதை நன்கு அரைத்து அதனை மன்னனின் ராஜபிளவையின் மீது வைத்துக் கட்டுப் போட்டார். சற்று நேரத்தில் மன்னனின் மதுகு வலி போய் விட்டது. அது மட்டுமல்ல, ராஜபிளவைவற்றி இரத்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து போயிற்று.

மன்னன் விக்கியாநாதரைப் பாராட்டி "நாங்கள் இலக்கியத்துறையில் தான் சிறக்கவர் என்று எண்ணி இருந்தேன். இன்றுதான் நாங்கள் வைத்தியத்திலும் பெரும் திறமை என்று எனக்குத் தெரிகிறது. நீங்கள் இகனை எப்போது சுற்றீர்கள்?" என்று கேட்டான். விக்கியாநாதன் "ஒழிக்க வேளைகளில் மருத்துவ நுட்களைப் படித்துப் பரலிகைகளை என்விட்டும்

பின்புறம் வளர்த்தும் அவை பற்றி ஆராய்ந்தும் வருகிறேன். அதனால் எனக்கு இத்துறையில் மிகுந்த கடுபாடு" என்றார்.

அப்போது மன்னன் "நீங்கள் இனிமேல் இலக்கியப் பணியை விட்டு விட்டு வைத்தியத் தொழிலை மேற்கொள்ளுங்கள்" எனவே விக்கியாநாதன் மன்னன் சொற்படி மேற்கொள்ளலானார்.

சில நாட்கள் கழிந்தன. சில இளைக்கவிஞர்கள் படியாகி மன்னன் கற்பாதகத் தவக்கர்கள் அவர்களைப் பாராட்டி புரியாதவாச்சாரிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆனால் அக்கவிஞர்கள் அவர்களைப் பாராட்டி அப்போது விக்கியாநாதன் படித்து அக்கவிஞர்களுடன் வாதம் புரிந்து அவர்களைத்



தோற்கடித்துத்தலைகுனியவைத்தார். இதைக் கண்ட மன்னன் ஆச்சரியம் அடைந்தான்.

இதற்கு ஒரு வாரத்திற்குப் பின் மன்னனின் நான்கு வயது மகனுக்குப் கடும் ஜுரம் கண்டது. மன்னன் வித்தியாநாதரை அழைத்து அவனுக்கு சிகிச்சை அளிக்கச் சொன்னான். அவரும் பல மருந்துகளை மாற்றி மாற்றிக் கொடுத்துப் பார்த்தார். மூன்று நாட்களாகியும் மன்னனின் மகன் குணமடையவில்லை.

அது பற்றிக் கேள்விப்பட்ட மாதவாச்சாரி அந்தப்புரத்திற்குப் போய் அரசகுமாரனைப் பார்த்தார். உடனே அவர்தன் மருந்துப் பெட்டியிலிருந்து ஒரு குளிகையை எடுத்து அவன் வாயில் போட்டு விழுங்க வைத்தார். அன்று மாலைக்குள் அரசகுமாரனின் ஜுரம் குறைந்து எப்போதைய நிலைக்கு அவன் வந்து விட்டான். இதைக்கண்டு மன்னன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

மன்னன் தன் அமைச்சரிடம் அந்த

இருவரின் திறமைகள் பற்றிக் கூறி அவர்கள் ஏன் தக்க சமயங்களில் தம் திறமைகளைக் காட்ட முடியாமல் போனார்கள்?" என்று கேட்டான்.

அமைச்சரும் "மாதவாச்சாரியின் தொழில்வைத்தியம் வித்தியாநாதரின் தொழில்கவிதைபடைப்பது. பொழுதுபோக்கசுடுபடும் போக்கு இருவரது. ஒருவன் தன் தொழிலில் சிறந்து விளங்குவதைப் போலத்தான் சுடுபடும் மற்றதுறையில் சிறந்து விளங்கி விட முடியாது. இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக உள்ளவர்களை மாதவாச்சாரியும் வித்தியாநாதரும்" என்றார்.

அப்போதுதான் மன்னனுக்குத் தான் தவறாக அவர்களிருவரது திறமைகளை எடை போட்டது தெரிந்தது. அவன் அவர்கள் இருவரையும் அழைத்து "நீங்கள் முன் போலவே உங்கள் தொழில்களைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் சுடுபடும் மற்றதுறையை சமய சந்தர்ப்பத்திற்கேற்பப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்" என்றான்.





கிராமக் கணக்கு

பசுபதி வயதாகி விட்ட காரணத்தால் தான் பார்த்து வந்த கிராமக் கணக்குப் பிள்ளை வேலையைத் தன் மகன் மணிக்கு வாங்கிக் கொடுத்தார். அவர் தன் மகனிடம் "கிராமக் கணக்கை எழுதுவது எளிதல்ல. மேலும் நாம் மேல் வரும்படியில் தான் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். இதற்கு நமக்கு உதவுபவர்கள் சிறு ஏழை விவசாயிகளே. அவர்கள் தம் வேலைகளுக்காகச் சில்லரைகொடுப்பார்கள். அதை விட்டு விடக்கூடாது. பணக்கார விவசாயிகளைப் பகைத்துக் கொள்ளவும் கூடாது. அவர்களுக்கு நாம் செய்யும் வேலைகளுக்கு அவர்களாகவே பணம் கொடுப்பார்கள். இதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு வேலையைப் பார்" என்று அறிவுரை கூறினார்.

மணியும் அவ்வாறே நடப்பதாகக் கூறினான். சில நாட்களாயின. ஒரு

நாள் பெரியண்ணன் என்ற விவசாயி புதிய கணக்குப் பிள்ளையான மணியைக் காண வந்தான். அவன் தன் நிலத்தை வேறொருவனுக்கு விற்கப் போவதையும் அதற்காகத்தான் அரசாங்கத்திற்கு செலுத்த வேண்டிய வரி களெல்லாம் செலுத்தி விட்டதற்கான சான்றிதழ்கள் வேண்டுமென்று அவன் மணியிடம் கேட்டான்.

மணியும் அவனது வரிக்கணக்கைப் பார்த்தான். நிலவரி செலுத்தாதோர் பட்டியலில் அவனது பெயர் இடம் பெற்றிருந்தது. அதுவும் ஐந்து வருட வரி பாக்கி என அதில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. அதைக்கண்டு மணிதிடுக்கிட்டான். ஏனெனில் பெரியண்ணன் வருடா வருடம் வரி செலுத்தி ரத்து பெற்றது ரத்துக் கட்டைகளிலிருந்து தெரிந்தது. ஆனால் வரி செலுத்தாதோர் பட்டியலில் எப்படி இடம் பெற்றது?



ஒன்றும் புரியாமல் மணி அவ்விஷயம் பற்றித் தன் தந்தையிடம் கேட்டான். பகலிலும் சிறித்துக் கொண்டே "கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கு வைக்கும் முறை இதுதான். இந்தப் பெரியண்ணன் மட்டுமல்ல இவனைப் போலப் பல சிறு விவசாயிகளின் பெயர்கள் வரிசெலுத்தாதோர்பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கும். பணக்கார விவசாயிகள் சரியாக வரி செலுத்தவதில்லை, ஏழைவிவசாயிகள்தான் பயந்து ஒழங்காக வரி செலுத்துகிறார்கள். எனவே ராஜ்ஜிய மட்டும் அவர்களுக்கு ஒழங்காக கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்கள் செலுத்தும் பணத்தை வரி செலுத்தியவர்கள் பட்டியலைத் தயாரிக்கும் போது பணக்காரவிவசாயிகள் செலுத்திவிட்

டது போலக்காட்டப்படுகிறது. அநேகமாக ஏழை விவசாயிகள் செலுத்திய வரிப் பணமும் பணக்கார விவசாயிகள் கட்டாமல் இருக்கும் வரிப்பணமும் கிட்டத்தட்ட சமமாகத்தான் இருக்கும். பணக்கார விவசாயிகள்தாம் அரசாங்கக் கெடுபிடிகளிடமிருந்து தப்பி எவ்வளவு பணமும் செலவு செய்வார்கள். அதனால்தான் பட்டியலில் வரி செலுத்தியவர்களாகக் காண்பிக்கப்படுகிறார்கள். வரி செலுத்திய ஏழை விவசாயிகள் ராஜ்ஜியம் பெற்றாலும் வரி செலுத்தாதவர்களின் பட்டியலில் இடம்பெறுவதற்கு இதுவே காரணம். இதனால் மேலதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் தப்ப முடியும். ஏழை விவசாயிகள் மீது அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் போது நாம் அவர்கள் ஏழைகள் வரியைச் செலுத்தி விடுவார்கள் என்று கூறி சமாளித்து விடுவோம். இதுதான் கிராமக் கணக்குப்பிள்ளைகளில் பலர்கடைப்பிடிக்கும் வழி" என்றார்.

மணிக்கு இந்த மாதிரி செய்வது பெரும் சீமாசம் என்பது புரிந்தது. அதனால் முடிவதுமாக வரி செலுத்தி இருந்த பெரியண்ணனின் பெயரை வரிசெலுத்தாதவர்கள் பட்டியலிலிருந்து எடுத்து விட்டு அவன் கோரிய சான்றிதழையும் கொடுத்தான். அதற்குப் பெரியண்ணன் கொடுத்த மாமூலையும் அவன் வாங்கிக் கொண்டு "எங்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கிடைத்தால் உங்களைப் போன்ற விவசாயி

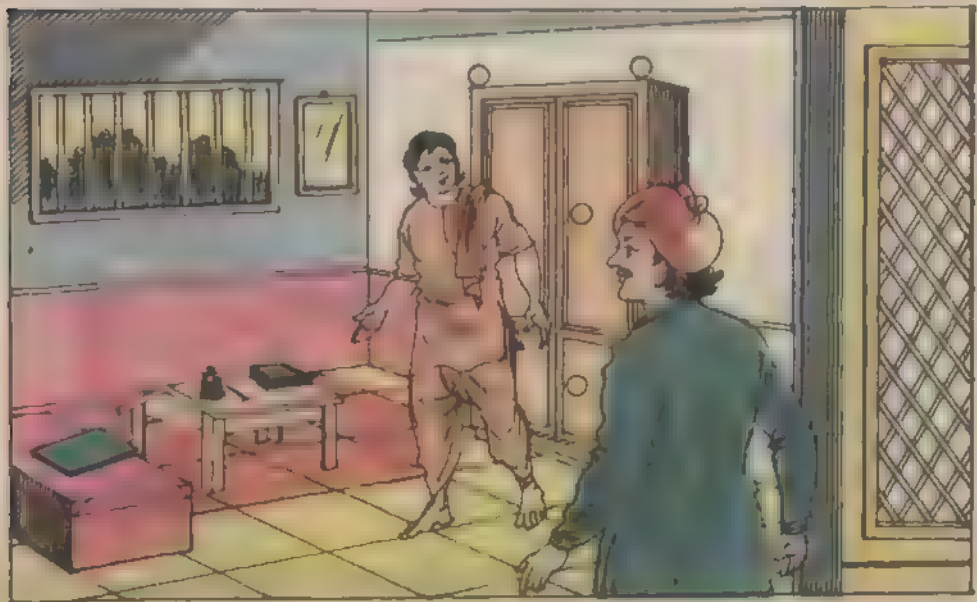
களிடமிருந்து ஏன் மாமூல் வாங்கப்
போகிறோம்'' என்று மனம் நொந்த
வாறே கூறினான்.

பெரியண்ணா டூலும் அவன்
நிலத்தை வாங்கப் போகிறவனும்
மணிக்கு நன்றி செலுத்திவிட்டுச்
சென்றனர். மணியும் வரி செலுத்தா
தீதார்பட்டியலில் பெரியண்ணனின்
பெயருக்கு பதிலாகக் காளியண்ண
னின் பெயரைச் சேர்த்து விட்டான்.

இரண்டு வருடங்கள் கழிந்தன.
மணிதன்தகப்பனார்கூறிவந்தபடி யே
கிராமக்கணக்குகளை எழுதிவந்தான்.
அவனது தந்தை இறந்து போகவே
அவன் அவரது சமச் சடங்குகளை
முடித்துவிட்டு அஸ்தியை எடுத்துக்
கொண்டு கங்கையில் கரைக்காசுக்
குக் கிளம்பினான். தான் நிர்மலி வர

ஒருமாதக்காலம்பிடிக்கும் என்பதால்
அவன் தன் வேலையை கவனித்துக்
கொள்ளாதன நவீனனானதுரைசாமி
யிடம் கொடுத்துப்பார்த்து வரும்படிக்
கூறி விட்டுச் சென்றான்.

துரைசாமி நல்லவனல்ல. அவன்
அந்தக் கணக்குப் பிள்ளை வேலை
யைத்தான் நிர்ந்தாமாக பார்த்து வர
வேண்டுமென விநம்பினான். அத
னால் கிராமத்துப் பணக்கார விவ
சாயிகளைக் கண்டு வரி செலுத்தா
தீதார்பட்டியல்தயாரிப்புபற்றி அவன்
கூறி "இந்தக் கணக்கின்படி நீங்கள்
யாருமே வரி செலுத்தத் தேவை
யில்லை. ஏழை விவசாயிகள் கட்டிய
வரிக்கு ராஜ்ஜிகள் கொடுக்கப்பட்டா
லும் நீங்கள் வரிகட்டி விட்டது போல
எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான



பொறுப்பை மணிதான் ஏற்க வேண்டும். நீங்கள் மட்டும்தான் கொஞ்சம் என் பக்கம் இருந்தால் உங்களுக்கு நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய வரிப் பணம் மிஞ்சுவதோடு இங்கக் கணக்குப் பிள்ளை வேலையும் எனக்கே கிடைக்கும். அதன் பிறகு நான் உங்களுக்கு எல்லா விதத்திலும் உதவுவேன்" என்றான்.

ஒரு மாதம் கழித்து மணிதன் ஊருக்கு வந்தான். அப்போது விவசாயிகளிடையே ஏதோ மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை அவன் கவனித்தான். வரிகட்டியவர்கள் தம் ரசீதுகளைக் கொண்டு வந்து காட்ட வேண்டும் என்று துரைசாமிதண்டைராப்போட்டு அறிவித்திருந்ததை அதற்குக்காரணம்.

ஏழை விவசாயிகளில் பலர் தாம் வரிகட்டியதற்க்கான ரசீதுகளைக் காட்டித்தம் பெயர்கள் வரி செலுத்தாதோர் பட்டியலில் இருந்தது கண்டு ஆத்திரப்பட்டு மணியைத் திட்டினார்கள். மணி அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி "யாரோ ஏதோ சொல்லி உங்

கள், பெயர்களை வரி செலுத்தாதவர்கள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கி விடப்போகிறார்கள் என்று பகடித்து போகாதீர்கள். நீங்கள் உங்கள் வயர்களில் கருப்புபயிரிட்டு நக்கிறீர்கள். ஆனால் வாழையிரிட்டதாகக் கூறி அரசாங்க மானியமும் வாங்கி இருக்கிறீர்கள். இவ்வெல்லாம் வெளிப்பட்டால் என் உத்தியோகம் போகலாம். ஆனால் நீங்கள்தாம் அரசாங்கத்தின்கடும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாகிக் கஷ்டப்படுவீர்கள்" என்றான்.

அது கேட்டு எல்லா விவசாயிகளும் கணக்குப் பிள்ளை எப்படி வேண்டுமானாலும் கணக்கு எழுதிக் கொள்ளட்டும், நம்மை வம்பில் மாட்டி விடாது இருக்கிறாரே. அது போதும் என்று மணியைப் புகழ்ந்தார்கள்.

மணி அப்போதைக்குப் பெரும் ஆபத்திலிருந்து தப்பி விட்டான். ஆனால் அதற்குப் பின் கணக்கு எழுதும் போது உள்ளத்தை உள்ளபடி எழுதி அவன் எவ் லோரிடும் நல்ல பெயர் பெற்றான்.





கிருஷ்ணர் ஆட்சியை வகித்தவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு துவாரகையிலிருந்து முத்துக்கள், ரத்தினம் போன்ற விலையுயர்ந்த பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு தத்தில் திரும்பி இந்நிபப்பிரஸ்தத்தை அடைந்தார்.

தருமரும் கிருஷ்ணரிடம் "ராஜகூய யாகம் செய்ய தங்களது உதவித்தலை. எனவே எனக்குப் பக்க பலமாக இருந்து இந்த யாகம் செய்ய எனக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும்" என்று வேண்டினார். கிருஷ்ணரும் "தருமா! நீ யாகத்தைச் செய். மற்ற வேலைகளை நான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்றார்.

தருமரும் சகா தேவனை அழைத்து யாகத்தை ஆரம்பிக்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யச் சொன்னார்.

நகுலனை ஹஸ்தினாபுரத்திற்கு அனுப்பி பீஷ்மர், துரோணர், விதுரர் முதலியவர்களை அழைத்து வரச் சொன்னார்.

சகாதேவனும் யாகத்தைச் செய்ய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செவ்வனே செய்து படித்தான். நகுலன் ஹஸ்தினாபுரத்திற்குப் போய்த் கௌரவர் பிரமுகர்களை அழைத்து வந்தான். தருமர் அவர்களிடம் ராஜகூய யாகம் பற்றி விவரம் அளித்தார். கிருபாசாரியாரிடம் தானதீட்சங்கள் நடப்பதை மேற்பார்வையிட வேண்டிக் கொண்டார். உணவு வசதிகளைச் செய்ய துர்ஸா தனனையும், அந்தணர்களுக்கு மரியாதை செய்ய அஸ்வத்தாமனையும், அரசர்களை கவனித்துக் கொள்ள சஞ்சயனையும், பரிசுகளையும் காணிக்கை



களையும் வாங்கி வைக்க துரியோதனனையும், எல்லாம் சரிவா நடக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொள்ள பீஷ்மரையும், துஷோணரையும் அடிபந்திவிட்டுத் தருமர்யாகம் செய்யத்தொடங்கினார்.

வந்தவர்கள் யாவரும் பாலாதய யாகத்தை மட்டுமல்லாமல் மயன் நிர்மாணித்த மாளிகையையும் காண வந்தார்கள். தருமருக்கு ஏளாமான பரிகளையும் காணிக்கைகளும் வந்து குவிந்து கொண்டிருந்தன. தானதர்மங்கள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தன. யாகமும் நன்கு நடைபெற்றது.

அப்போது பீஷ்மர் தருமரிடம் "இப்போது நீ எல்லா நந்துணங்களும் பொருந்திய ஒரு உத்தமரை சபையில்

மரியாதை செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஏற்றவர் கிருஷ்ணரே. வேறு யாருக்கும் அத்தகுதி இல்லை. எனவே அவருக்கு சபையில் முதல் மரியாதை செய்" எனக் கூறினார். தருமரும் பீஷ்மர் கூறியதைக் கட்டளையாக ஏற்று சகாதீதவனை அழைத்து முதல் மரியாதைக்கான தாம்பூலத்தைக் கிருஷ்ணருக்குக் கொடுத்தும் படிக்கூறினார். சகாதீதவனும் கிருஷ்ணருக்கு முதல் தாம்பூலம் கொடுத்தே, அதை அவரும் ஏற்றார்.

அப்போது சிகபாலன் எழுந்து தருமரிடம் "இந்தக் கிருஷ்ணனுக்கா முதல் தாம்பூலம்" இவ்வளவு மாபெரும் மன்னர்கள் இச்சபையில் இருக்கும் போது இந்த இடைப் பயலுக்கா முதல் மரியாதை இவன் வயதில் முதிர்ந்தவனா அல்லது குந்திரேஷ்டனா" பெரிய அறிவாளியா இவனுக்குப் போய் பீஷ்மர் சொன்னார் என்று முதல் மரியாதை செய்தாரோ பீஷ்மருக்குத்தான் மகி எங்கே போயிற்று? கிருஷ்ணனை விட மற்ற மன்னர்கள் மட்டமா நீ நியாயம் தவறாதவன். நீநர்மையாக நடப்பவன் என்றெல்லாம் நினைத்துத்தான் எனக்கு ஆதரவு அளித்தீர். எங்கள் நம்பிக்கையை வீணாக்கி விட்டாய்" என்று கூறினான்.

பிறகு அவன் கிருஷ்ணரைப் பார்த்து "இந்தப் பாண்டவர்கள் உனக்கு பயந்து முதல் தாம்பூலத்தைக் கொடுத்தால் நீ அதை ஏற்பதா நீ கூடித்

திரியனா? இல்லை யே. ஒரு இடையன். மாடு 'மேய்ப்பவன். உனக்கு மரியாதை அளிக்கும் இந்த சபையில் இருப்பது அவமானம்" எனக் கூறி சபையை விட்டுப் போக முயன்றான்.

அப்போது தநமர் அவனைத் தடுத்து "சிகபாலா போகாதே! நீ இப்படியெல்லாம் பிஷ்மரையும் கிருஷ்ணனையும் பற்றிக் கூறியதெல்லாம் முறையல்ல. பிஷ்மர் உன்னை விட எல்லாவற்றையும் நன்கு அறிந்தவர். அவர் கிருஷ்ணரைப் பற்றி எல்லாம் தெரிந்தவர். இந்த சபையில் உன்னை விடப் பெரியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாரு மேகி நஷ்ணருக்கு மதல் மரியாதை செய்ததை ஆப் சாரிக்கவில்லை. நீ ஏன் இப்படிப் பேசுகிறாய்?" என்று கூறி அவனைச்

சமாதானப்படுத்த முயன்றார்.

அப்போது பிஷ்மர் தநமிடம் "இந்த சிகபாலனை நீ ஏன் சமாதானப்படுத்துகிறாய்? அவன் அழிவை அவனை தேடிக்கொள்ள முயல்கிறான்" என்றார். பிறகு அவர் சபையோரிடம் "இந்த சிகபாலன் அறிவற்றவன். இவனால் என்ன செய்ய முடியும்? அதைச் செய்யப் பிஷ்மர் என்றார். அப்போது சகாதேவன் "கிருஷ்ணரைப் பற்றித் துக்கும் இவனை என்காலடியில் போட்டு மிதிப்பேன்" என்று கூறி சிகபாலனை உதைக்கக் காலைத் தூக்கினான்.

சபையில் இருந்த யாரும் சகாதேவனைத் தடுக்க முயலவில்லை. அப்போது சிகபாலனின் சேனாதிபதி சுந்தன் என்பவன் எழுந்து "மன்னர்





கலை! இந்தப் பாண்டவர்களும் யாத
வர்களும் நம்மை அவமானப்படுத்தி
விட்டார்கள். எனவே இவர்களின்
கொட்டத்தை அடக்கவேண்டும்.
எழுந்து வாருங்கள்'' என்று கர்ஜித்
தான். சிகபாலனும் ''அதுதான் சரி''
என்று அர்ப்பமித்தான். இதைக் கண்ட
தருமர் பயந்து வீழ்ந்தான். ''பிதாம
கலை! இவன் இப்படி செய்து யாதத்தை
முடிமையடைய விடாமல் செய்
கிறானே! என்ன செய்வது'' என்று
கூறிக் கவலைப்பட்டார்.

வீழ்மறோ ''தருமா! கிருஷ்ணர்
உனக்குத்துணையாக இருக்கும் போது
யாரால் என்ன செய்து விட முடியும்''
இவனுக்கு அழிவு காலம் நெருங்கி
விட்டது. அதனால்தான் இப்படிப்

பிறற்றுகிறான்'' என்றார். சிகபால
னின் கோபம் அதிகரித்தது. அவன்
வீழ்மறைத் திட்டினான். கிருஷ்ணரை
வாய்க்கு வந்தபடி வையவே, வீழ்
கடுங் கோபம் கொண்டு எழுந்தான்.

அவன் சிகபாலனைத் தாக்கப்
போகவே வீழ்மர் அவனைத் தடுத்து
நிறுத்தினார். அவர்யாவரும் கீட்கும்
படியாக சிகபாலன் பிறந்த கதையைக்
கூறலானார்.

இந்த சிகபாலன் பிறக்கும் போது
மூன்று கண்களும் நான்கு கைகளும்
கொண்டிருந்தான். பிறக்கும் குழந்தை
அழுவது போல அழாமல் கழதை
கத்துவது போலக் கத்தினான். அக்
குழந்தையின் அந்த விசித்திர உருவத்
தைக்கண்டு அவனது தாய்சாத்விதும்
தந்தை தன்மீமாகனும் பயந்து போய்
அதைக் குப்பையில் எறிந்து விடத்
தீர்மானித்தார்கள். அப்போது ஒரு
அசுரர் வாக்கு நீங்கள் இவனை குப்
பையில் போட்டு விடாதீர்கள். இவன்
பலசாலியாகத் திகழ்வான். இவன்
இப்போது இருக்கவும் மாட்டான்.
இவனை எவன் தூக்கும் போது
இவனது மூன்றாவது கண்ணும்
அகிர்ப்படியானது நகைகளும் மறை
கின்றன போ அவன்தான் இவனைக்
கொல்பவன்'' என்று கூறியது.

அதைக் கேட்ட சாத்விதி ஆறுதல்
அடைந்து அப்போது முதல் தன்
வீட்டிற்கு வருபவர்களிடம் எல்லாம்
அந்தக் குழந்தையைக் கொடுத்துப்
பார்க்கலானாள். இப்படி இருக்க ஒரு

நான் பலாமனும் கிருஷ்ணனும் தன்
அத்தை வீரன் சீதா நகா அண்ண
மனைக்குச் சென்றார்கள் அவர்கள்
சாத்விகியைக் கண்ட போது அவள்
தன் குழந்தையை பலாமனிடம்
கொடுத்தாள்.

பலாமன் அதைத் தூக்கிய போது
அதில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்பட
வில்லை. ஆனால் அடுத்து கிருஷ்ணரி
டம் அவள் அக்குழந்தையை கொடுத்த
போது கிருஷ்ணரிடம் இருந்த அக்
குழந்தையின் மூன்றாவது கண்ணும்
அதிகப்படியான கைகளும் மறைந்து
போயின.

அதைக் கண்ட சாத்விகி பயந்து
"இவனுக்கு நீதான் எதிரியாவாயாம்.
நீ இவன் செய்யும் தவறுகளை மன்
விக்க வேண்டும்" என்று வேண்டி
னாள். கிருஷ்ணரும் அவனது நூறு
தவறுகளை மன்னிப்பதாக வாக்களித்
தார். இப்போது சிகபாலனின் தவறு
கள் நூறுக்குப் பக்கமாக உள்ளன.

பீஷ்மர் இப்படிக் கூறியதைக்
கேட்டு சிகபாலன் அவரையும் கிருஷ்
ணரையும் கண்டபடி திட்டி வானன்.
கிருஷ்ணரும் அவன்னைத் தவிர்த்துக்
கொண்டே வந்தார். நூறு
வசைவுகளானதும் அவர் எழுந்து
"இந்த சிகபாலன் என் அத்தையின்
மகன். ஆனாலும் இவன் யாதவர்
களைப் பழித்துக் கொண்டே இருக்
கிறான். நாங்கள் பிராக்ஷோதிஷ்டாந்
தின் மீது படை எடுத்துப் போய் இந்த
போது இவன் துவாரகைக்குள்



நுழைந்து அந்தகருக்குத் தீவைத்தான்.
நாங்கள் ரைவதபர்வதத்தில் தங்கி
இருந்த போது இவன் அங்கு வந்து எங்
களில் சிலரைக் கொன்று சில பெண்
களைச் சிறைபிடித்துக் கொண்டும்
சென்றான்" என்று கூறி மேலும்
தொடர்ந்தார்.

"என் தந்தை அகவமேத யாகம்
செய்த போது இவன் யாகக் குதிரை
யைத்தி நடிச்சென்றான். பஞ்சவாகன
னின் மனைவியை அடக்கித்தான். நக்
மணியை மணக்க இவன் செய்த
முயற்சிகள் எதுவும் பலிக்கவில்லை.
இப்படியாக இவன் செய்த அக்காரமங்
களுக்கு கணக்கே இல்லை. ஆனால்
என் அகதைக்குக் கொடுக்க வாக்கி
னான் இதுவரை சகத்து வந்தான்."



இவ்வாறு கிருஷ்ணர் கூறி முடித்த தும், சிகபாலன் ஏனாமான்ச் சிரித்து "கிருஷ்ணா நான் மணக்க விரும்பிய பெண்ணை நீ மணந்து கொண்டாய் என்று சொல்ல உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா" ஏதோ உன் தயவால்தான் நான் உயிர் வாழ்வது போலக் கூறு கிறாயே. உன்னிடம் எனக்கு பயமே இல்லை. உன்னால் என்ன செய்ய முடியுமோ செய்பார்க்கலாம்" என்று கூறி னான்.

கிருஷ்ணரும் உடனே தன் சக்கராயுதத்தை அவன் மீது பிரயோகித்தார். அது சிகபாலனின் தலையை வெட்டி எறிந்து விட்டு அவரிடமே திரும்பி வந்தது. சிகபாலன் இவ்வாறு மடிந்து ஒழிந்தான். அவனது உடலிலிருந்து

ஒரு ஒளிகிளம்பி வந்து கிருஷ்ணரோடு ஐக்கியமாகியது. அதைக் கண்டு எவ் லோகும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

தருமர் சிகபாலனின் உடலைத்தக்க படி அடக்கம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார். பிறகு சிகபாலனின் மகனுக்கு மதுடாபி ஷேகம் செய்து சேதி நாட்டு மன்னனாக்கினார். ராஜகூய யாகம் முடிவடைந்தது. தருமரும் யாகம் முடிந்தபின்நீராடி தாம் மீமற்கொண்ட தீட்சையை விட்டார். மன்னர்கள் எவ்லோகும் வெற்றிகரமாக ராஜகூய யாகம் செய்து முடித்ததற்காக தருமரைப் பாராட்டினார்கள்.

மன்னர்கள் ஒவ்வொருவராக தருமரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு கிளம்பலானார்கள். தருமரும் அவர்களுக்கு தக்கபடி மரியாதை செய்து அனுப்பினார். அவர்களை வழியனுப்பி வந்த தம்பிகளையும் அனுப்பினார் கிருஷ்ணரும் எவ்லோகரிடமும் விடை பெற்றுக் கொண்டு துவராகைக்குச் சென்றார்.

துரியோதனன் மட்டும் மயன் கடடிய மாளிகையைச் சுற்றிப் பார்க்கத் தன் மாமா சதுனியுடன் தங்கி விட்டான். அச்சமயம் தருமரின் சபைக்கு வியாச முனிவர் வந்தார். அப்போது தருமர் தன் மனதைத் துளைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு சந்தேகத்தை அவரிடம் கேட்டார். "இந்த ராஜகூய யாகத்தின் போது சிகபாலன் கொல்லப்பட்டானே. இது ஒரு அபசகுனம்தானே."

வியாசரும் "ஆம். இது கெடுதலுக்



காண அநிகுநி யோ, இ கண்விளைவு தூப்
போது தெரியாது பந்தியன்றுவ நடங்
கனாக் குப் பிரகுகாண தெரியும். அப்
போது கடிக்கையாச்சன கடிவார்கள்
என்று கூறினார் இதைக் கொடுத்ததார்
இடிந்து போனார். அச்சுணன் அவ
ருக்கு ஆறுதல் கூறினான்.

மயன் கட்டிய மாவிகையைச் சுற்
றிய பார்த்தார் போன துரியோதனன்
பலசமயங்களில் எய்தாது அவமானப்
பட்டிப் போனான். ஓரிடத்தில் தண்
ணீர் இடிப்பகாத எண்ணிக்கை, ஆடை
களை முழங்காதுக்கு மேல் தூக்கிக்
கொண்ட நடந்தான். ஆனால் அங்குநீர்
இருக்கவில்லை. ஓரிடத்தில் தண்ணீர்
இல்லை என அவன் நடந்து சென்
றான். ஆனால் அங்கு தண்ணீர் இருந்
தது. அதில் அவன் விழுந்து விட்டான்
இதைக் கண்டு பாண்டவர்களும்
துரௌபதியும் சிரித்து விட்டனர்.
தருமரோ துரியோதனன் உடுத்திக்
கொள்ள உலர்ந்த ஆடைகளைக்
கொண்டு வந்து கொடுத்தார்.

இதுபோல ஓரிடத்தில் கதவு

இல்லையென எண்ணி துரியோதனன்
போன போது அங்கு உண்ணாம
யிடில் போது கதவு கதவின் மீது போய்
போகக் கொண்டான். இன்னொரு
இடத்தில் கதவு இடிப்பகாத எண்ணி
பெற்றான். அங்கு கதவாகா இந்ந்
தது. அச்சுமீது அவன் போகக்கொண்
டான்.

ஓரிடத்தில் சமமான கரை என்
தினாகது அவன் போன போது தாழ்
மாக இருந்த அந்த இடத்தில் விழுந்
தான். இன்னொரு இடம் மீமடாக
இல்லை என நினைத்து காலையைத்த
போது முழங்காலை காயப்படுத்திக்
கொண்டான்.

இதெல்லாம் துரியோதனனுக்கு
எரிச்சலை மூட்டியது. தருமருக்கு ராஜ
சூயயாகத்தால் பெருமைகிடைத்தது.
மயன் நிர்மாணித்த அற்புத மானிகை
வேறு அவருக்குக் கிடைத்துள்ளது.
இதனால் பொறாமை கொண்ட அவன்
தருமரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு
ஹஸ்தினாபுரத்திற்குத் திரும்பிச்
சென்றான்.



பிரியா மரம்

இந்த மரத்தின் இலை முட்டை வடிவிலிருந்து சற்று நீண்டு இருக்கும் இளையின் இருபுறமும் சொரசொரப்பாக இருப்பதால் இந்த இலை மரப் பலகைகளையும் தந்தப் பொருள்களையும் தேய்த்து வழுவழப்பாக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன் மலர்கள் சிறியனவாயும் பச்சை நிறத்திலும் இருக்கும் இவை இளவரி மாரச் மாதங்களுக்கிடையே மலரும் இதன் பட்டை சாம்பல நிறத்தில் உறுதியானதாக இருக்கும். இதன் மருந்துகள் செய்யப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

இம்மரத்தைப் பற்றி புராணக் கதை ஒன்று உள்ளது. பரமசிவன தம் வாசனமான நந்தி மீது அமர்ந்து போகையில் வழியில் வைதரணி நதியைக் கண்டு நந்தியை நிறுத்திக் கொண்டு நந்தி தேவர் அவர்களுக்கு ஒரு மரத்தை இலைகளைத் தட்டார் அந்தக் கண்ட சிவனார் "அந்த இலையை ஏன் தொட்டாய்? என்று கேட்டார். நந்தியும் 'இந்த இலையைத் தொட்ட அன்றைய விருந்து சாப்பாடு கிடைக்கும்' என்றார்.

சிவனாரே "அது உனக்கு எப்படி கிடைக்கிறதென்று பார்க்கிறேன்" என்று கூறி வேண்டுமென்றே நந்தி மீது அமர்ந்தவாறே பல இடங்களுக்கும் சென்றார். அதனால் அவர் கைலாசத்தை அடைந்தபோது வெகு நேரமாகிவிட்டது. கணவர் வருவார் வருவார் என்று எதிர்பார்த்த பார்வையிலே அவர் வெகு நேரமாகியும் வருவது கண்டு சாப்பிட உட்கார்ந்தார். அப்போது நந்தி தேவர் வரும் சத்தம் கேட்டு உணவுப் பண்டங்களை எடுத்துப் பார்வையிலே சட்டென நந்தியின் அறைக்குள் வைத்து விட்டுக் கணவரைக் காண வந்தான்.

தன் அறைக்குள் சென்ற நந்தி தேவர் அவருடைய விதிவிதமான உணவுப் பண்டங்களை இருப்பதைக் கண்டார். அவருக்கே நல்லவாசி அதனால் அவர் உட்கார்ந்து வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டார். பரமசிவனே தடுக்கப் பார்த்து நந்திக்கு விருந்து சாப்பாடு கிடைப்பதைத் தடுக்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்த மரத்தின் இலை மீது உரசிப் பார்த்ததால் அந்த மரம் வேறு எதுவுமில்லை. பிரியா மரம்தான். அந்த மரத்தின் இலைகளை அவ்வளவு மகிமை உள்ளது என்பதை இந்தப் புராணக் கதை கூறுகிறது.



நம் நாட்டு முனிவர்கள் - 10

உதங்கர்

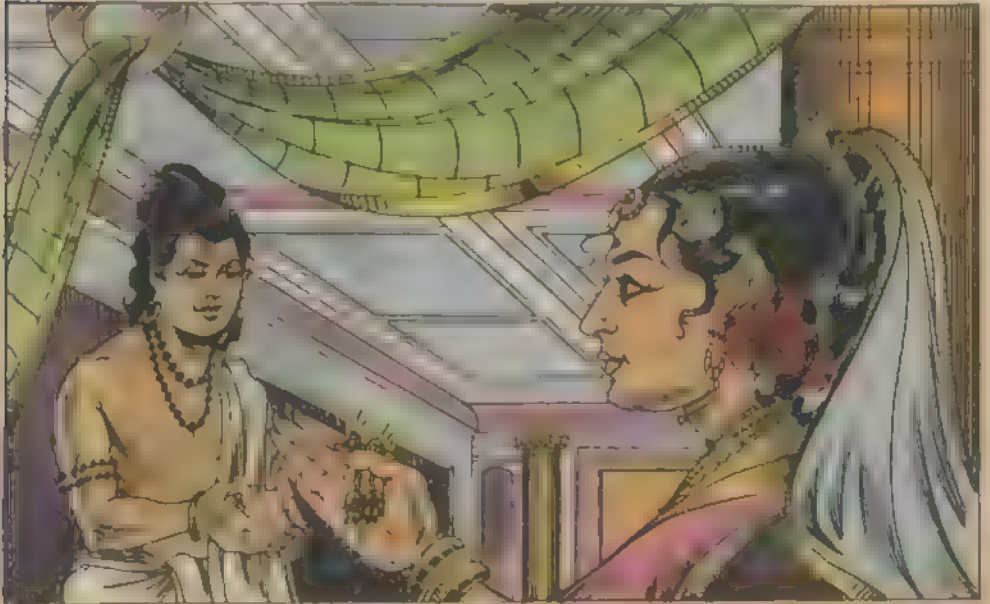
மகாபாரதம் போன்ற பாரத நாட்டு காவியங்களில் குறிப்பிடப்பட உள்ள முக்கியமான முனிவர்களுள் உதங்கரும் ஒருவர்.

உதங்கர் என்பவரின் தாய் அபரதம் பட்டி (முடிந்ததும் தம் குருநிதம் 'குருவே' தங்களுக்கு எதை குருகுசுணைமாகக் கொடுத்தது என்பதன்மீது) திரிபிபது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தாங்கள் என்ன விருப்பங்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அதைச் சமர்ப்பிக்க முயல்கிறேன்" என்றார்.

அதேபோல அபரதம் குருகுசு

"உதங்கர்" எனக்குத் தெரிவது வேண்டாம் என மனைவி எதைக் குருகுசுநாடு அதைக் கொண்டு வந்து கொடு" என்றார் உதங்கரும் குருகுசு மனைவியைக் கண்டு தம் குருகுசுநாடு கொடுக்கச் சொல்லவே அவளும் "எனக்குப் பிள்ளையம்மனை மனைவி. அணிந்திருக்கிற காதல்குண்டங்களை அணிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்" என்றார்.

உதங்கரும் பிள்ளையம்மனைக் கண்டு தம் குருகுசுநாடு கொடுக்கச் சொல்லவே அவளும் "எனக்குப் பிள்ளையம்மனை மனைவி. அணிந்திருக்கிற காதல்குண்டங்களை அணிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்" என்றார்.



மன்னனிடம் அதைக் கூறினார் மன்ன
னும் சற்று போசிதது நீங்கள் இன்று
குளித்து விட்டுக் கடவுளை தியானித்த
பின் உணவு உண்டாகுமா? என்று கேட்
தான் அவர் இல்லை எனவே மன்னனும்
"நீங்கள் நாளை அவ்வாறு செட்டது வி.
(2) பிள்ளை அவனைக் காண முடியா
என்றான்.

உதங்கா மறுநாள் மன்னன் கூறியபடி
செய்துவிட்டு (2) அதை மாதிரி குப்பை
அவ்வாறு ராணியைக் காண முடியாதது
உதங்கா தான் உந்த காணாதது
கூறிய அவ்வாறு தனிகாதுகருணை
களைக் கட்டி (2) அவர் மகிழ்ச்சியை
உதங்கரும் அதை மாதிரி காணாது
கருவின ஆகிரமத்திற்கு தீர்மானம்
செய்தார் வழியிலே ஒரு காலத்தைக் கண்டு
அதில் குளிக்க எண்ணி கருணை களைக்
கூறியல் வைத்து வி. (2) அவர் அதில்
இறங்கினார்

குளித்து வி. (2) அவர் கரைக்கு வந்த
போது ஒரு சன்னிப்பாசி அகருணை
களை எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வதைக்
கண்டு (2) உதங்கா அவனைத் துரத்திக்
கொண்டு ஒடினார் அந்த சன்னிப்பாசி
ஒரு குகைக்குள் நுழையவே உதங்கரும்
அதற்குள் சென்றார் அச்சன்னிப்பாசி
மாதிரி பூமிக்குள் சென்றான் உதங்கா
இந்நினை தியானிக அவனது வஜ்
ஜ்ராயுதம் அகருகையைப் பிளந்தது

அப்போது பாதாள லோகத்திற்குச்
செல்லும் வழி தடைபடவே உதங்கா அவ
வழியில் சென்றார் அவர் சாப்பராத்



மகன்கருணை மங்கல் வித்து. சகன். அ
கரித்து வந்தான் எதை கூறவே சாட்ட
ராஜ்யம் அகருணை மங்கலை வாங்கி
உதங்கரிடம் கொடுத்தான்

உதங்கா பாதாள லோகத்தில் இரு
டென்கள் (2) நெசவு செய்வதைக்
கண்டார் அவர்களது தற்ச சகரங்குளில்
பனிபெண்ணை ஆரக காலகளும அவற்றை
ஆறு சிறுவர்கள் காரவந்தையும் கண்டார்
இவை இரவு பகலையும் பனிபெண்ணை
மாதங்களுமும் ஆறு மாதங்களுமும்
யும் குறிப்பதாம்.

உதங்கா ஆகிரமத்திற்குப் போய்க்
பதகுனியி மகன்கருணை அளித்
தார் இக்கதைபாலவிடா முயற்சி பதிப
விஷயங்களை அறிதல் போன்றவை வளவ
வளவு முக்கியமானவை என்பது தெரி
கிறது.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. சதுரங்கப் பலகையின் எவ்வளவு கட்டங்கள் உள்ளன?
2. உலகப் பெரும் காவியங்களில் மிகப் பெரியது எது?
3. அதிக பூகம்பங்கள் ஏற்படும் நாடு எது?
4. முன் காலத்தில் செய்திகளை அனுப்பப் பயன்படுத்தப்பட்ட பறவை எது?
5. கற்களின் உண்புறம் பறவை எது?
6. சூரிய மண்டலத்தில் மிகப் பெரிய கிரகம் எது?
7. நைவ் நதியின் நளகொடை என எந்த நாட்டிற்குப் பெயர்?
8. மழை எவ்வாறு உண்டாகிறது?
9. என்ன மத ஸ்தாபகர் யார்?
10. மனிதனின் துருதயத்தில் அளவு என்ன?
11. தர்மா மீட்டரில் எந்த உலோகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது?
12. அமெரிக்காவின் முதல ஜனாதிபதி யார்?
13. மூன்று பெரும் மாககட்கள் யாவை?
14. தர்ஸு தொழிலுக்குக் காரணம் ஒரு பெண்மணி அவர் யார்?
15. சூரிய கிரகத்திலுள்ள விடமின் எது?
16. நம் நாட்டில் வாக்குரிமை பெறக் குறைந்த பட்ச வயது எவ்வளவு?
17. வீப வரும் எவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வருகிறது?
18. 'புல் ஃபைட்' என்ற காளைச் சண்டைக்கு பெயர் பெற்ற இது நாடுகள் யாவை?

விடைகள்

சதுரங்கப் பலகைகள் 64	உலகப் பெரும் காவியம் 1000000000
மிகப் பெரிய காவியம் 1000000000	அதிக பூகம்பங்கள் ஏற்படும் நாடு 1
முன் காலத்தில் செய்திகளை அனுப்பப் பயன்படுத்தப்பட்ட பறவை 1	கற்களின் உண்புறம் பறவை 1
சூரிய மண்டலத்தில் மிகப் பெரிய கிரகம் 1	நைவ் நதியின் நளகொடை என எந்த நாட்டிற்குப் பெயர் 1
மழை எவ்வாறு உண்டாகிறது? 1	என்ன மத ஸ்தாபகர் யார்? 1
மனிதனின் துருதயத்தில் அளவு என்ன? 1	தர்மா மீட்டரில் எந்த உலோகம் பயன்படுத்தப்படுகிறது? 1
அமெரிக்காவின் முதல ஜனாதிபதி யார்? 1	மூன்று பெரும் மாககட்கள் யாவை? 1
தர்ஸு தொழிலுக்குக் காரணம் ஒரு பெண்மணி அவர் யார்? 1	சூரிய கிரகத்திலுள்ள விடமின் எது? 1
நம் நாட்டில் வாக்குரிமை பெறக் குறைந்த பட்ச வயது எவ்வளவு? 1	வீப வரும் எவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வருகிறது? 1
'புல் ஃபைட்' என்ற காளைச் சண்டைக்கு பெயர் பெற்ற இது நாடுகள் யாவை? 1	



தங்கப் பெண் சிலை

கோ மேதகபுரியை கோமுகவர் மன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவன் விஷ்ணு பக்தன். எனவே ஒரு அழகான பெருமாள் கோவிலைக் கட்ட விரும்பினான். அந்த வேலையை சிற்பக்கலையில் கைதேர்ந்த இளம்வயதினனான நாகய்யனிடம் மன்னன் ஒப்படைத்தான். அந்தக் கோவில் கட்டும் இடத் தில் ஒரு ஓரமாகக் குடிசை போட்டுக் கொண்டு நாகய்யன்தன் தந்தையோடு இருந்து வரலானான்.

நாகய்யன் கோவிலில் சிலைகளை வைக்கவும் மூலவிக்கிரகத்தை உரு வாக்கவும் நல்ல பெரிய கற்களைத் தேர்ந்தெடுக்க மலைப் பகுதிகளுக்குச் சென்றான். மற்ற சிலைகளைச் செய்யக் கற்கள் கிடைத்த போதிலும் மூல விக்கிரகத்தை உருவாக்க அப்பழுக்கு இல்லாத ஆறடி நீளக்கல்லாக அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

மாலையாதி இருட்டவும் தொடங்கிவிட்டது. அவனோடு வந்த ஆட்கள் "இப்போது இருட்டு விட்டது. அதனால் தலைநகருக்கு இப்போது திரும்பிப் போய் விடலாம்" என்றார்கள். நாகய்யனோ "இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டோம். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் திடிப் பார்க்கலாம்" என்று பிடிவாதமாகக் கூறவே அவர்களுமேவறுவழியின்றித் திடலானார்கள். நல்ல வேளையாக ஓரிடத்தில் ஒரு கல் கிடைத்தது.

அது ஆறடி நீளம். தங்கம் போல் மின்னிக் கொண்டிருந்தது. நாகய்யன் மகிழ்ந்து போய் அதனருகே சென்று அதனைப் பார்த்தான். மூலவிக்கிரகம் செய்வதற்கு அது ஏற்ற கல்லே எனத் தெரிந்து கொண்டான். எனவே அதனை வண்டியில் ஏற்றி விட்டுத்தன் ஆட்களோடு உடனேயே தலைநகருக்குத் திரும்பி வந்தான்.



ஏன் வந்தது என்று எண்ணி அவன் ஆச்சரியப்பட வானான். அக்கல்லை முதலில் அவன்பார்த்த போதே அவன் மனதில் ஏதோசந்தைகம் தோன்றியது. அதை உறுதிபடுத்துவது போல அக்கனவும் வா வே அது பற்றி அவன் யோசிக்கலானான்.

காலையாவதும் நாகய்யன் தன் கண்ட கன்னவாத் தன் தந்தையரிடம் கூறினான். தந்தையும் "மகனே நீ கொண்டு வந்த நக்தம் கல்மிக அடர்வ மானது ஏன் தீ தெரிகிறது. உன்கனவு பற்றிக் கூற வேண் டிடமானாலும் அதுவும் உண்மைதான் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. எனவே இதனை மன்னநக் தத் தெரிவி" என்று யோசனை கூறினான்.

அன்றிரவு நாகய்யன் அயர்ந்து தூங்கி கொண்டிருந்த போது ஒரு கனவைக் கண்டான். அக்கனவில் அழகிய பெண் ஒருத்தி தோன்றி "நாகய்யா நான் ஒரு கந்தர்வ கன்னிகை. ஒரு சாபத்தின் காரணமாக இங்கக் கல்லாக மாறியுள்ளேன் நீகை தேர்ந்த சிற்பி என்பது எனக்குத் தெரியும். நீ உன் கையால் இங்கக் கல்விற்கு ஏன் உருவத் தைக் கொடு. அப்போது அதிர்ஷ்டம் இந் தால் எனக்கு இந்த சாபத்திலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும். நான் உயிர் பெற்று மீண்டும் கந்தர்வ கன்னிகையாக ஆகிவிடுவேன்" என்றான்.

நாகய்யன் அக்கனவு கண்டு திடுக்கிட்டு விழித்து எழுந்தான். அது கனவு தான். ஆனால் அந்தக் கனவு தனக்கு

தன் தந்தையின் யோசனைப்படி அவன் உடனே அண்ணனைக்குச் சென்று மன்னனைக் கண்டு தான் கொண்டு வந்த கல்லைப் பற்றியும் அதன் கொடும்பாகத் தன் கண்ட கனவைப் பற்றியும் கூறினான். அதைக் கேட்ட மன்னன் உடனே ஒரு வீரனை அனுப்பி ஆஸ்தான சோதி ஸார அழைத்து வாச் சொன்னான்.

ஆஸ்தான சோதி ர்வந்து விஷயத் தைத் தெரிந்து கொண்டு கண்களை மூடிக் கொண்டு விரல் விரித்து ஏதோ கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தார். பிறகு அவர் "அமே! நாகய்யன் கனவில் கண்ட பெண் ஒரு கந்தர்வ கன்னிகையே. ராட்சஸ சிற்பி மயனின் சீடர்களில் ஒருவனான வராலகன் என்ப

வன் மானசி என்ற கந்தர்வப் பெண்ணைக்கண்டு அவளது அழகம் மயங்கி அவளைப் போன்ற ஒரு சிலையை உருவாக்க விரும்புவதாக அவளிடம் கூறவே அவளும் அவன் அச்சிலையை உருவாக்க ஒய்யாரமாக நின்றாள். அவளும் சிலையை உருவாக்கினாள். அதைக் கண்டு மானசி சிரித்து "இதுவா என் உருவம்" கொஞ்சமும் பொருத்தம் இல்லையே. இவ்வளவு தானா உன் திறமை?" என்று கேலி செய்தாள். இதனால் வராலகன் கோபம் கொண்டு அவளைக் கல்லாக்கி பூலாகத்தில் விழுமபடி விட்டெறிந்தான். இதனால் இந்தக் கல்லில் மூலவிக்காகத்தை உருவாக்குவது அபசாரம் என நான் நினைக்கிறேன். இந்தக் கல்லைக் கொண்டு

வேறு யாருடைய சிலையை உருவாக்கினாலும் அவர் இந்த சிலை அழியாது இருக்கும் வரை இளமையுடன் உயிர் வாழ்வார்கள்" என்றார்.

அதைக் கேட்ட மன்னன் மகிழ்ந்து 'நாகய்யா நீ இந்தக் கல்லில் என் உருவத்தைச் செதுக்கு. இந்த வேலையை நீ பத்து நாட்களுக்குள் செய்து முடிக்க வேண்டும்" என்று கூறினான். நாகய்யன் தனது குந்தவாழை மன்னன் கூறியதைக் கேட்டான். பிறகு அவன் தன் இருப்பிடத்திற்கு வந்து மன்னன் கூறியதைத் தன் தந்தையிடம் கூறினான். அவனது தந்தையும் "மகனே, உன் மனதில் எது சரி என்று படுகிறதோ அதைச் செய். நீ யாருக்காகவும் பயப்பட வேண்டாம்" என்று கூறினான்.

அன்றாவு நாகய்யன் தூங்கிய





பேரது அவன் கனலில் கந்தர்வ கன்னிகைவந்தான் அவன் "மன்னன் தன் மலையை இந்தக் கனலில் உரு வாக்கச் சென்னது கயநலத்தாத்தான். அவன்கான் இளமையுடன் இருக்க ஆசைப்படுகிறான். ஆனால் இந்தக் கல் நான்தான். எனவே இதில் என் மலையை உருவாக்குவதுதான் நியாயம்" என்றான்.

நாகய்யாளுர் இவற்றை எல்லாம் எண்ணி யோசனத்தான் படிவில் அவன் அக்கல்லில் கந்தர்வ கன்னிகையின் உருவத்தை யே செதுக்குவது என்ற முடிவாக உருவாகான். பிறகுதான் கால அவன் அக்கல்லின் முன் மீட்டார்ந்து உருவளைகயாலித்தான். பிறகு அவன் தன் மனதில் கனலில் கண்ட கந்தர்வ

கன்னிகையின் உருவத்தைக் நினைவ நிறுத்திக் கொண்டான். அதன்பின் அவன் உளியை எடுத்து முழு கவனத் துடன் அக்கல்லில் கந்தர்வ கன்னிகை யின் உருவத்தைச் செதுக்கலானான்.

அதை உருவாக்கும் போது அவன் அச்சிலை தன்னோடு பேசி உற்சாக மூட்டுவதுபோலவும்தான் செதுக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் அது தன் புன்னகையால் ஆமோதிப்பது போல வும் உணர்ந்தான். எனவே அவன் தன் கவனத்தைச் சிதற விடாமல் அச்சிலையை உருவாக்குவதிலேயே ஈடுபட்டிருந்தான்.

பத்துநாட்களில் கந்தர்வ கன்னிகை யின் சிலை தயாராகி விட்டது. நாகய்யான் அந்தச் சிலையை நன்கு பார்த்தான். அது முழுக்க முழுக்கத் தான் கனலில் கண்ட கந்தர்வ கன்னிகை போலவே அமைந்தி ருப்பது கண்டு திடுக்கிடும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தான்.

மன்னன் ராணியுடன்தான் கூறிய பத்தாவது நாளன்று தன் சிலையைப் பார்க்க சிற்ப கூடத்திற்கு வந்தான் அவன் கண்ணில் முதலில் தென்பட்டது கந்தர்வ கன்னிகையின் அற்புதச் சிலைதான். அதன் அழகைக் கண்டு அவன் மெய்மறந்து நின்றான். சற்று நேரத்திற்குப்பின் அவன் நாகய்யானிடம் "இந்த அழகிய பெண் யார்? இதை இவ்வளவு அழகாகச் செதுக்கிய உன்னை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்" என்று கூறினான்.

அதன் பிறகு மன்னன் தன் சிலை

பற்றி நினைவு கொண்டு "ஆயாம், என் சிலை எங்கே இருக்கச் சிலையை நீ அந்தக் கங்குலக் கல்லைக் கொண்டு செதுக்கி விட்டாயா என்ன?" என்று கேட்டான். நாகய்யலும் தலை குனிந்தவாறே "தங்களது கட்டளைப் படி நான் நடக்காததற்கு மன்னிக்க வேண்டும். நான் கொண்டு வந்த அற்புதக் கல்லில் கந்தர்வ கன்னிகையின் மருவத்தைச் செதுக்கும் தீர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது. நீங்கள் அச் சிலையை இப்போது கண்டு புகழ்ந்தும் விட்டீர்கள்" என்றான். இதைக் கேட்ட மன்னுறுக்குகள் தக்காங்காத கோபம் வந்து விட்டது.

அவன் நாகய்யானைப் பார்த்து அக் கல்லில் நான் என் மருவத்தைச் செதுக்கச் சொன்னால், என்கட்டளையை மீறி நீ கந்தர்வ கன்னிகையின் மருவத்தைச் செதுக்கினாயா" என்கட்டளையை மீறிய உனக்கு என்ன தண்டனை விதிப்பேன் தெரியுமா" தாக்கு தண்டனைதான்" என்று கோபத்தோடு கூறினான்.

நாகய்யன் எதுவும் பேசவில்லை. ஆனால் ஆதாயத்தின் அப்போது இடி இடித்துப் பின்னல் வெட்டியது. எங்கும் கந்தர்கங்கள் கூடித்து நளாக் கியது. மனடி பெய்யப் பாய்ந்து இதைக்கண்டு மன்னனும், அடியும் நாகய்யலும் திகைத்து மலைத்துப் போனார்கள். அப்போது ஒரு இடி அந்த கந்தர்வ கன்னிகையின் சிலை மீது விடிந்தது. மறுகணமே அந்தச் சிலை கக்குநாடாக உடைந்து சிதறியது.

அப்போது மன்னனும் அங்குள்ள சீதாதிடர் கூறியது நினைவரது வந்தது. அந்த கல்லில் யார் மருவத்தைச் செதுக்கினாலும், அது இருக்கும் வரை தான் அவரும் மயிதான் இரப்பார் என்பதை அது. சந்திரமாமன் தன் கட்டளைப்படி அக்கல்லில் தன் மருவத்தைச் செதுக்கி இருந்தான் இப்போது தன் உயிரே போயிற்று மீள என்ன எண்ணி மன்னன் கங்கினான். தன்னை வேளை. அவ்வாறு சீதாமன் மயிர்குப்பியதை என்ன எண்ணி அவன் மகிழ்ந்தான்.





வலை வீசுவானே!

ஒரு கிராமத்து விவசாயியின் மூன்று மகன்கள் தம் தந்தை இறந்தபின் அவர் விட்டுப் போனவற்றைப் பங்கிடலானார்கள். ஆத்தவன் வீடு தனக்கு என்று எடுத்துக் கொண்டான். இரண்டாவது மகன் வயல் தனக்கு வேண்டும் என்று எடுத்துக் கொண்டான். மூன்றாவது மகன் அவர்களிடம் "எனக்கு ஒன்றுமே இல்லையா?" என்று கேட்டான்.

அவனது இரு அண்ணன்மார்கள் பரண் மீது கிடந்த கயிறுச் சுருள் ஒன்றை எடுத்துக் கொடுத்து "இது தான் உனக்கு" என்று கூறினார்கள். கடைசி மகனும் "சரி. இதைக் கொண்டே பணம் சம்பாதித்து வருகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அதை எடுத்துக் கொண்டு தன் கிராமத்தை விட்டுச் சென்றான்.

அவன் தன் ஊரைவிட்டுக் கொஞ்ச தூரம் போனதும் ஒரு காட்டை அடைந்

தான். அங்கு பலவகைப்பட்ட பிராணிகள் இருந்தன. அவன் தன்னிடமிருந்த கயிறுச் சுருளைக் கொண்டு ஒரு வலையின்னினான். அதைக் கொண்டு அவன் ஒரு அணிலையும் ஒரு முயலையும் பிடித்தான். பிறகு ஒரு மரக் கூண்டைச் செய்து அதில் அவை இரண்டையும் அடைத்து எடுத்துக் கொண்டு ஒரு குளத்தின் கரையை அடைந்தான்.

அப்போது சற்று தூரத்திலுள்ள ஒரு புதருக்குள் ஒரு கரடி நுழைவதை அவன் கண்டான். அவன் அங்கே ஒரு மாத்தடி யே உட்கார்ந்து என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்கலானான்.

அந்தக் குளத்திலுள் ஒரு ராட்சஸனும் இருந்து வந்தான். அவன் நீர் மட்டத்திற்கு மேல் தன் தலையை நிமிர்த்தி மாத்தின் கீழ் உட்கார்ந்திருக்கும் குடியானவனின் மகனைக் கண்டான். அவன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்பது அவனுக்கு விளங்க

வில்லை. எனவே அவன் குளத்தின் கீழ் மட்டத்திற்குப் போய் தன் மகனிடம் "குளக்கரையில் யாரோ ஒருவன் என்ன வேர செய்து கொண்டிருக்கிறான். அவன் என்ன செய்கிறான் என்று பார்த்து வா" என்று சொல்லி அனுப்பினான்.

குட்டிராட்சஸனும் குளக்கரைக்கு வந்து மரத்தின் கீழ் உள்ள குடியானவனின் மகனிடம் "இங்கே நீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான். குடியானவனின் மகனும் வந்திருப்பவன் ராட்சஸன் எனக் கண்டு பயப்படவில்லை. ராட்சஸர்களுக்கு அறிவு போதாது என்று அவனுக்குத் தெரியும். அதனால் அவன் "பார்த்தால் தெரியவில்லையா இந்த வலையை வீசி இந்தக் குளத்தைப் பிடிக்க போகிறேன். அதனால் நீங்களெல்லாம் வேறு இடத்திற்குத்தான் போக வேண்டும்" என்றான்.

குட்டிராட்சஸன் மீது குளத்துக்குள் குதித்து தன் தந்தையிடம் போய் "அவன் நம் குளத்தை வலை வீசிப் பிடிக்கப் போகிறானாம். அதனால் நம்மை வேறிடத்திற்குப் போகச் சொல்கிறான்" என்றான். பெரியராட்சஸனும் "அடடா இது சிக்கலான பிரச்சனை. நீ அவனைப் பந்தயம் போடு. அதில் நீ தோற்று விட்டால் வேறு எங்காவது போய் விடுவதாகக் கூறு. முதலில் மரத்தில் ஏறும் பந்தயம் போடு" என்று கூறி அனுப்பினான்.

குட்டிராட்சஸனும் கரைக்கு வந்து



குடியானவனின் மகனிடம் மாத்தில் ஏறும் பந்தயம் போட்டான். ஆனால் குடியானவனின் மகனோ "நான் இப்போது வேளையில் முழுகி இருக்கிறேன். எனக்கு பதில் என்ன ஒருதம்பி உன்னைப் பந்தயம் போட வருகிறான்" என்று கூறி மரக் கூண்டிலிருந்த அணிலை எடுத்து வெளியே விட்டான். அது விரிசென ஒடி மரத்தின் உச்சாணிக்களைக் குப்போய் விட்டது.

குட்டிராட்சஸனால் அவ்வாறு செய்ய முடியாததால் அவன் தன் தந்தையிடம் போய் நான்மரம் ஏறும் பந்தயத்தில் தோற்றுவிட்டேன்" என்றான். பெரிய ராட்சஸனும் "அப்படியானால் அவனை ஒட்டப் பந்தயத்திற்கு அழைத்துத் தோற்கடித்து



விட்டு என்று கூறி அவனை அனுப்பி
னான். துட்டி ராட்சஸனும் கரைக்கு
வந்து "என்னோடு ஒட்டிப் பந்தயம்
போடு அதில் நீ தோற்று போனால்
பேசாமல் இங்கிட்டு நீ போய் விட
வேண்டும்" என்றான்.

குடியானவனின் மகனும் "இதோ
போய் என் வேலை முடியவில்லை என்
இன்னொரு தம்பியை அனுப்பி
கிறேன். அவனோடு பந்தயம் போடு"
என்று கூறி மகன் கூண்டைத் திறந்து
முயலை விட்டான். அது மிக வேக
மாக ஓடியது. துட்டி ராட்சஸனால்
அதற்குத் கொடுக்க முடியவில்லை.

அவன் மறுபடியும் கண் கந்தை
யிடம் போய்த்தான் தோற்றதைக்
கூற வே பெரிய ராட்சஸனும் "இந்த

முறை குத்துச் சண்டைக்குக் கூப்பிடு.
அவன் தோற்றுவிடுவான்" என்று கூறி
அனுப்பினான். குட்டி ராட்சஸனும்
கரைக்கு வந்து குடியானவனின்
மகனிடம் "இந்தத் தடையை நாம் குத்
துச் சண்டை போடு பார்த்துக் கலாம்
வா" என்றான்.

குடியானவனின் மகனோ "எனக்கு
அதற்கு நேரமில்லை. என் தாத்தா
அந்தப்புத நக்குள் பந்திடுகிறார். நீ
போய் அவனோடு குத்துச் சண்டை
போடு பார்த்துக் கலாம்" என்றான். ராட்ச
ஸனின் மகனும் புத நக்குள் போனான்.
அங்கிடு நகத காடி அவனை அடித்து
காயப்படுத்தவே அவன் தந்தையிடம்
ஓடி மறுபடியும் தான் தோற்றதைக்
கூறினான்.

அதைக் கேட்ட பெரிய ராட்சஸன்
பயந்து "இவன் மிகுந்த பலசாலி
போலிருக்கிறது இவனுன் சமாதான
மாகப் போவதை நல்லது. அவன்
என்ன கேட்டாலும் அதைக் கொடுப்ப
தாகச் சொல்" என்று கூறி அனுப்பி
னான். துட்டி ராட்சஸனும் மறுபடியும்
போய் நாம் சமாதானமாகப் போய்
விட்டார். மனக்கு எவ்வளவு பணம்
பேண்டி போடுகன்" என்றான். குடி
யானவனின் மகனும் "சரி, எனக்கு
இங்கு என் தொப்பி நிறையத் தங்க
நாணயங்களைக் கொடுத்தால்
போதும். நான் இங்கிட்டு நீ போய்
விடுகிறேன்" என்றான். துட்டி ராட்ச
ஸனும் தான் போய்ப் பணப் பையை
எடுத்து வந்ததாகக் கூறிவிட்டுச்

சென்றான்.

குட்டி ராட்சஸன்திரும்பி வருவதற்குள் குடியானவனின் மகன் ஒரு ஆழமான குழியைப் பறித்து அதன் மீது அடியில் பெரிய ஓட்டை செய்யப் பட்டதன் தொப்பியை வைத்து மறைத்தான். குட்டி ராட்சஸன் நாணயப் பையோடு வந்து நாணயங்களைக் குடியானவனின் மகன் வைத்திருந்த தொப்பியில் கொட்டினான். ஆனால் தொப்பி நிறையாமல் நாணயங்கள் குழிக்குள் விழுந்தன.

தொப்பி நிறையாதது கண்டு குட்டி ராட்சஸன்திரும்பிப் போய்தன் தந்தையிடம் தொப்பி நிறையாததைக் கூறினான். பெரிய ராட்சஸனும் ஆச்சரியப்பட்டவாறே "சரி. அது நிறையும் வரை தங்க நாணயங்களை எடுத்துப் போய்ப் போடு" என்றான். குட்டி ராட்சஸன் நான்கு பை தங்க நாணயங்களைக் கொண்டு போய்ப் போட்ட பிறகே அந்தத் தொப்பி நிரம்பியது.

குடியானவனின் மகனும் குட்டி ராட்சஸனிடம் "சரி, தொப்பி நிரம்பி

விட்டது. பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு நான் போய் விடுகிறேன்" என்றான். குட்டி ராட்சஸன் அங்கிருந்து போனதும் அவன்குழியிலிருந்த தங்க நாணயங்களை எடுத்துக் கொண்டு தன் ஊருக்குச் சென்றான். அங்கு பெரிய வீட்டை வாங்கிக் கொண்டு சுகமாக வாழலானான்.

தம் தம்பியிடம் அவ்வளவு பணம் எங்கிருந்து கிடைத்தது என்று அவனது இரு சகோதரர்களும் கேட்டார்கள். கடைசி மகனும் "எல்லாம் நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த கயிற்றுச் சுருளின் மகிமையால்தான்" என்றான். அதைக் கேட்டு அவர்கள் இருவரும் "அப்படியானால் அந்தக் கயிறை எங்களுக்குக் கொடு. நாங்களும் உன்னைப் போலப் பெரும் பணக்காரர்களாகி விடுகிறோம்" என்றார்கள்.

கடைசி மகனும் கயிற்றுச் சுருளை அவ்விருவரிடம் கொடுத்தான். அதை வாங்கிக் கொண்டு போன அவ்விருவரும் என்ன ஆனார்கள் என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை.



போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1996 ஜூலை மாத இதழில் வெளியிடப்படும்.



S.G. SESHAGIRI

★ தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நூலைந்து வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ★ மே 20-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும்.

★ எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு, இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. ★ தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி', சென்னை-600 026.



S.G. SESHAGIRI

மார்ச் மாதப் போட்டி முடிவு

முதலாவது போட்டோ : கரை காணா மகிழ்ச்சி.

இரண்டாவது போட்டோ : கரை கண்ட மகிழ்ச்சி.

பரிசு பெற்றவர் : திரு. எஸ். பொன்னுசாமி, உடுமலைபேட்டை.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ.60.00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

டாக்டர் ஏனென்சீஸ், சந்தாமாமா பிஸ்டியன், வடபழனி, சென்னை-600 026.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

THE MOST ENDEARING GIFT YOU CAN THINK OF
FOR YOUR NEAR AND DEAR WHO IS FAR AWAY

CHANDAMAMA



Give him the magazine in the language of his choice—
Assamese, Bengali, English, Gujarati, Hindi, Kannada,
Malayalam, Marathi, Oriya, Sanskrit, Tamil or Telugu
—and let him enjoy the warmth of home away from home.

Subscription Rates (Yearly)

AUSTRALIA, JAPAN, MALAYSIA & SRI LANKA

By Sea mail Rs.117.00 By Air mail Rs. 264.00

**FRANCE, SINGAPORE, U.K., U.S.A.,
WEST GERMANY & OTHER COUNTRIES**

By Sea mail Rs. 123.00 By Air mail Rs. 264.00

Send your remittance by Demand Draft or Money Order favouring
'Chandamama Publications' to:

CIRCULATION MANAGER **CHANDAMAMA PUBLICATIONS** CHANDAMAMA BUILDINGS
VADAPALANI MADRAS 600 026



A S H A R P
M I N D
N E E D S A
S H A R P
P E N C I L



NATARAJ®

* Offer available on 10s pack of Nataraj 621 HB and Nataraj Petals pencils only. Offer valid till stocks last.

FREE
NATARAJ SHARPENER
WITH EVERY PACK OF
10 NATARAJ
PENCILS

QUALITY PRODUCTS FROM HINDUSTAN PENCIL LTD.